

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาลักษณะนิสัยโครงการพัฒนาผู้นำชาติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะนิสัยโครงการพัฒนาผู้นำชาติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ด้านสถานการณ์ทั่วไป ทักษะและความสามารถทางด้านผู้นำ สมรรถภาพการเรียนรู้ และด้านบุคลิกภาพ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. นิสิตโครงการพัฒนาผู้นำชาติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี และเป็นผู้ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2535 ใน 10 คณะ จำนวน 162 คน
2. ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับโครงการพัฒนาผู้นำชาติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 5 คน
3. อาจารย์ที่ปรึกษาของนิสิตโครงการพัฒนาผู้นำชาติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 45 คน ประกอบด้วยอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ จำนวน 32 คน อาจารย์ที่ปรึกษากีฬาน้ำ จำนวน 7 คน และอาจารย์ที่ปรึกษากีฬาน้ำและวิชาการ จำนวน 6 คน

สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนั้น ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างอาจารย์ที่ปรึกษาของนิสิตโครงการฯ ในกลุ่มอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการโดยสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. แบบสัมภาษณ์ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวนออกดังนี้คือ
 - 1.1 แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับโครงการพัฒนาผู้นำชาติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.2 แบบสัมภาษณ์อาจารย์ที่ปรึกษาของนิสิตโครงการนิเทศน์ากีฬาคาติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำแนกได้ดังนี้คือ

- ก. แบบสัมภาษณ์อาจารย์ที่ปรึกษากีฬาคาติ
- ข. แบบสัมภาษณ์อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ
- ค. แบบสัมภาษณ์อาจารย์ที่ปรึกษากีฬาคาติและวิชาการ

2. แบบสอบถาม แบ่งออกได้ดังนี้คือ

2.1 แบบสอบถามนิสิตโครงการนิเทศน์ากีฬาคาติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ประกอบด้วยข้อคำถาม

- 1.1 เกี่ยวกับสถานการณ์ทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 13 ข้อ
- 1.2 เกี่ยวกับลักษณะด้านทักษะและความสามารถทางด้านกีฬาคาติ จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับลักษณะสถานการณ์หรือเหตุการณ์ที่ปฏิบัติจริงของนิสิตโครงการนิเทศน์ากีฬาคาติด้านสมรรถภาพการเรียนรู้และด้านบุคลิกภาพ จำนวน 60 ข้อ

2.2 แบบสอบถามอาจารย์ที่ปรึกษากีฬาคาติและอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการของนิสิตโครงการฯ โดยแบบสอบถามสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษากีฬาคาติมีจำนวนทั้งหมด 30 ข้อ อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการมีจำนวน 17 ข้อ สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษากีฬาคาติและวิชาการใช้แบบสอบถามเดียวกับอาจารย์ที่ปรึกษากีฬาคาติ

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล จำแนกออกได้เป็น 4 ส่วน ดังนี้คือ

1. ข้อมูลที่เป็นเอกสารโครงการนิเทศน์ากีฬาคาติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 2. ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง
 3. ข้อมูลจากแบบสอบถามนิสิตโครงการนิเทศน์ากีฬาคาติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ผู้วิจัยดำเนินการทั้งการติดต่อผ่านตัวแทนนิสิตโครงการฯ และดำเนินการโดยผู้วิจัยเอง จำนวนแบบสอบถามที่แจกให้กับนิสิตโครงการฯ จำนวน 162 ฉบับ ได้รับกลับคืนมา 133 ฉบับ คิดเป็น

ร้อยละ 82.10 สำหรับในส่วนของแบบสอบถามอาจารย์ที่ปรึกษานิสิตโครงการฯ นั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการแจกและเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยแบบสอบถามที่แจกให้กับอาจารย์ที่ปรึกษานิสิตโครงการฯ จำนวน 45 ฉบับ ได้รับกลับคืนมาจำนวน 44 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 97.78

4. ข้อมูลจากการสังเกต ผู้วิจัยได้ดำเนินการสังเกตด้วยตนเอง

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการด้วยวิธีการทางสถิติ ดังนี้

1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม และข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะสภาพของนิสิตโครงการฯ ด้านทักษะและความสามารถทางด้านกีฬา วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ

1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะสภาพและพฤติกรรมที่ปฏิบัติจริงของนิสิตโครงการฯ ด้านสมรรถภาพการวิ่งและด้านบุคลิกภาพ วิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) หรือมีชัฒิมเลขคณิต (Arithmetic Mean) และหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของแต่ละข้อระกของแบบสอบถาม

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติดังกล่าวมาแล้วนี้ ผู้วิจัยได้หาค่าสถิติและทดสอบทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for Social Sciences)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ที่ปรึกษากีฬา อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการและอาจารย์ที่ปรึกษากีฬาและวิชาการ รวมทั้งจากการสังเกต ผู้วิจัยจะนำมาสรุปและวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนิสิตโครงการฯ แบบสอบถามอาจารย์ที่ปรึกษากีฬาและอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการของนิสิตโครงการฯ

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยจะเสนอตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 ลักษณะ สถานหรือเหตุการณ์ที่ปฏิบัติจริงของนิสิตโครงการนิสิตนักกีฬาชาติ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ด้านทักษะและความสามารถทางด้านกีฬา
สมรรถภาพการเรียนและบุคลิกภาพ

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบ

ผู้ตอบซึ่งเป็นนิสิตโครงการนิสิตนักกีฬาชาติส่วนมาก (ร้อยละ 51.1) ศึกษาอยู่ในคณะ
เศรษฐศาสตร์ ร้อยละ 31.6 เข้าศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นปีที่ 2 ภูมิลำเนาเดิมที่ผู้ตอบ
ส่วนมาก (ร้อยละ 56.4) อยู่ที่กรุงเทพมหานคร ส่วนน้อย (ร้อยละ 5.3) มีภูมิลำเนาเดิม
อยู่ที่ภาคใต้ บิดามารดาของผู้ตอบส่วนมาก (ร้อยละ 82.0) อยู่ด้วยกัน ส่วนน้อย (ร้อยละ 1.5)
บิดามารดาถึงแก่กรรม ผู้ตอบส่วนมาก (ร้อยละ 65.4) มีจำนวนพี่น้องรวมทั้งผู้ตอบ 2-3 คน
บิดา/ผู้ปกครองของผู้ตอบส่วนมาก (ร้อยละ 33.8) มีอาชีพหลักคือรับราชการ ในขณะที่มารดา
ของผู้ตอบส่วนมาก (ร้อยละ 29.3) มีอาชีพหลักคือประกอบธุรกิจส่วนตัว บิดามารดาของผู้ตอบ
ส่วนมาก (ร้อยละ 27.1) มีรายได้รวมต่อเดือนโดยเฉลี่ยต่ำกว่า 10,000 บาท รองลงมา
(ร้อยละ 25.6) 10,001-20,000 บาท บิดา/ผู้ปกครองของผู้ตอบส่วนมาก (ร้อยละ 38.3) มี
การศึกษาในระดับปริญญาตรี ในขณะที่มารดาของผู้ตอบส่วนมาก (ร้อยละ 28.6) มีการศึกษา
ระดับ ม.ศ.1-ม.ศ.5 หรือเทียบเท่า ผู้ตอบส่วนมาก (ร้อยละ 36.1) ได้รับค่าใช้จ่ายในแต่ละ
เดือนเป็นจำนวนเงิน 1,501-2,000 บาท หรือเทียบเท่า และร้อยละ 60.6 ได้รับค่าใช้จ่าย
รายเดือนจากบิดามารดา ผู้ตอบส่วนมาก (ร้อยละ 54.1) นักอาศัยที่บ้านกับบิดามารดาใน
ระหว่างศึกษา

ลักษณะนิสิตโครงการนิสิตนักกีฬาชาติ

ด้านทักษะและความสามารถทางด้านกีฬา

ในด้านสมรรถภาพระดับสูงสุดทางด้านกีฬาก่อนได้รับการคัดเลือกเข้าเป็นนิสิต
โครงการนิสิตนักกีฬาชาติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่าผู้ตอบส่วนมาก (ร้อยละ 27.1) เป็นผู้
ได้รับตำแหน่งที่ 1 หรือตำแหน่งที่ 2 หรือตำแหน่งที่ 3 ในการแข่งขันชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย

ไทยของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย (ร้อยละ 23.3) เป็นตัวแทนของประเทศไทยในการแข่งขันกีฬาระดับเยาวชนนานาชาติหรือกีฬานักเรียนนานาชาติ

ในด้านสถานภาพระดับสูงสุดทางด้านกีฬาในปัจจุบัน มีจำนวนผู้ตอบที่เป็นตัวแทนของประเทศไทยในการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ เช่น การแข่งขันกีฬาโอลิมปิก กีฬาโลก เอเชียนเกมส์ ฯลฯ และจำนวนผู้ตอบที่เป็นผู้ได้รับตำแหน่งที่ 1 หรือตำแหน่งที่ 2 หรือตำแหน่งที่ 3 ในการแข่งขันชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นจำนวนเท่ากัน และเป็นผู้ตอบส่วนมาก (ร้อยละ 26.3)

เมื่อเปรียบเทียบสถานภาพระดับสูงสุดทางด้านกีฬาก่อนได้รับการคัดเลือกเข้าเป็นนิสิตโครงการฯ และสถานภาพระดับสูงสุดทางด้านกีฬาในปัจจุบัน ปรากฏว่าส่วนมาก (ร้อยละ 63.16) มีทักษะและความสามารถทางด้านกีฬาคงเดิม ร้อยละ 21.05 ทักษะและความสามารถทางด้านกีฬาระดับขึ้น และร้อยละ 15.79 ทักษะและความสามารถทางการกีฬาลดระดับลง

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ อาจารย์ที่ปรึกษากีฬารวมทั้งอาจารย์ที่ปรึกษากีฬาและวิชาการของนิสิตโครงการนิสิตกีฬาชาติเกี่ยวกับด้านทักษะและความสามารถทางด้านกีฬา พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการทราบถึงชนิดกีฬาที่นิสิตโครงการนิสิตกีฬาชาติที่อยู่ในความดูแลสังกัดอยู่ ส่วนการสัมภาษณ์อาจารย์ที่ปรึกษากีฬารวมทั้งอาจารย์ที่ปรึกษากีฬาและวิชาการถึงการติดตามความเคลื่อนไหวด้านความรู้ใหม่ๆ ในวงการกีฬาและความพยายามที่จะพัฒนาเทคนิควิธีการเล่นกีฬาเฉพาะตัวให้สูงขึ้นนั้น พบว่า นิสิตโครงการฯบางส่วนมีพฤติกรรมดังกล่าวในเกณฑ์ดีบางส่วนซึ่งเป็นนักกีฬาระดับทีมชาติจะมีความสามารถค่อนข้างคงที่ บางส่วนก็ไม่สามารถมองเห็นได้ชัด บางส่วนก็พัฒนาไม่ได้ ในขณะที่บางส่วนก็ได้สนใจกับการพัฒนาดังกล่าว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับชนิดกีฬา ผู้ฝึกสอน ตลอดจนตัวนักกีฬาเอง

ด้านสมรรถภาพการเรียน

นิสิตโครงการนิสิตกีฬาชาติ จุดีาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ส่วนมาก (ร้อยละ 32.61) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายระหว่าง 2.00-2.49 รองลงมาคือระหว่าง 2.50-3.24 (ร้อยละ 26.81) อย่างไรก็ตามจำนวนผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างต่ำคือระดับ 1.50-1.99 มีจำนวนถึงร้อยละ 24.64

นิสิตโครงการนิเทศน์นักวิชาชีพ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ส่วนมาก (ร้อยละ 43.83) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนล่าสุดอยู่ระหว่าง 2.00-2.49 รองลงมาคือ ระหว่าง 2.50-3.24 (ร้อยละ 38.27) อย่างไรก็ตามก็มีจำนวนนิสิตที่อยู่ในสภาพวิเศษถึงร้อยละ 13.58

เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสิ้นสุดภาคการศึกษาที่ 2 นับตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนล่าสุดของนิสิตโครงการนิเทศน์นักวิชาชีพ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปี 2 ขึ้นไปเป็นรายบุคคล พบว่านิสิตโครงการฯ ส่วนมาก (ร้อยละ 54.62) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับคงเดิม ร้อยละ 32.77 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูงขึ้น และร้อยละ 12.61 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับที่ต่ำลง

ผู้ตอบซึ่งเป็นนิสิตโครงการนิเทศน์นักวิชาชีพ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีลักษณะหรือพฤติกรรมที่ปฏิบัติจริงด้านสมรรถภาพการเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.36$) โดยพฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การทำงานที่ได้รับมอบหมายทุกชิ้น ($\bar{X}=3.95$) และพฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ การเตรียมบทเรียนล่วงหน้าก่อนที่อาจารย์จะสอน ($\bar{X}=2.75$)

เมื่อนิจารย์ด้านสถานภาพระดับสูงสุดทางด้านกีฬาในปัจจุบัน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนล่าสุดของผู้ตอบซึ่งเป็นนิสิตโครงการฯ พบว่าในสถานภาพระดับสูงสุดทางด้านกีฬาทุกระดับที่ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นนิสิตโครงการฯ สังกัดอยู่ ส่วนใหญ่ของนิสิตจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับ 2.00-2.49 หรือ 2.50-3.24

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ อาจารย์ที่ปรึกษากีฬา รวมทั้งอาจารย์ที่ปรึกษากีฬาและวิชาการของนิสิตโครงการฯ เกี่ยวกับด้านสมรรถภาพการเรียน พบว่าส่วนใหญ่ให้ความเห็นสอดคล้องกันว่านิสิตโครงการฯ ในความดูแลมีปัญหาด้านการเรียน โดยเริ่มจากความประสงค์ที่จะลงทะเบียนเกินเกณฑ์ที่โครงการฯ กำหนด การเลือกวิชาในการลงทะเบียน การขาดเรียนบ่อย การเรียนไม่ทัน การไม่มาเรียนพิเศษเสริม และการไม่ส่งงานที่ผู้สอนมอบหมายให้ ซึ่งปัญหาดังกล่าวข้างต้นเป็นผลมาจากการมีโปรแกรมการแข่งขันมาก การฝึกซ้อมหรือบางครั้งก็เนื่องมาจากตัวนิสิตเองไม่มีความรับผิดชอบ ไม่รู้จักแบ่งเวลาให้ถูกต้อง ซึ่งส่งผลให้นิสิตเกิดปัญหากับอาจารย์ผู้สอน

ด้านบุคลิกภาพ

ผู้ตอบซึ่งเป็นนิสิตโครงการพัฒนากีฬาชาติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติจริงด้านบุคลิกภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับสูง ($\bar{X}=4.11$) โดยรายพฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ เมื่อชนะไม่เหยียดหยามคู่แข่งแพ้ ($\bar{X}=4.61$) ส่วนพฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ สามารถแบ่งเวลาระหว่างการเรียนและการฝึกซ้อมกีฬาได้เป็นอย่างดี ($\bar{X}=3.71$)

ในด้านบุคลิกภาพนี้ นอกจากข้อมูลที่รวบรวมจากผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นนิสิตโครงการฯแล้ว ในส่วนของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ อาจารย์ที่ปรึกษากีฬา ตลอดจนอาจารย์ที่ปรึกษากีฬาและวิชาการ ก็ได้ประเมินภาพรวมบุคลิกภาพของนิสิตโครงการฯในความดูแลโดยประเมินเฉพาะในส่วนที่อาจารย์ที่ปรึกษาในแต่ละกลุ่มสามารถมองเห็นได้ ซึ่งภาพรวมบุคลิกภาพของนิสิตโครงการฯตามการประเมินของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ พบว่า ภาพรวมพฤติกรรมที่ปฏิบัติจริงด้านบุคลิกภาพของนิสิตโครงการฯอยู่ในระดับสูง ($\bar{X}=3.73$) และอาจารย์ที่ปรึกษากีฬารวมทั้งอาจารย์ที่ปรึกษากีฬาและวิชาการ ก็ประเมินภาพรวมบุคลิกภาพของนิสิตโครงการฯในส่วนที่สามารถมองเห็นได้อยู่ในระดับสูงเช่นกัน ($\bar{X}=4.13$ และ $\bar{X}=3.96$)

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ อาจารย์ที่ปรึกษากีฬา ตลอดจนอาจารย์ที่ปรึกษากีฬาและวิชาการของนิสิตโครงการฯ เกี่ยวกับบุคลิกภาพของนิสิตโครงการฯในการดูแลได้ผลสรุปได้ว่า เท่าที่ผ่านมานิสิตโครงการฯมีบุคลิกภาพในด้านกีฬายู่ในเกณฑ์ดี ส่วนบุคลิกภาพด้านทั่วไปนั้น นิสิตบางส่วนยังมีปัญหาโดยเฉพาะในช่วงของการปรับตัว อีกทั้งนิสัยขาดลักษณะของความเป็นผู้ใหญ่ทางด้านวิชาการ สำหรับในด้านสุขภาพนั้น นิสิตรู้จักวิธีป้องกันรักษาสุขภาพของตนอยู่ในเกณฑ์ดี ส่วนในด้านความสัมพันธ์ระหว่างส่วนสูงและน้ำหนักนั้น นิสิตโครงการฯที่มีอายุ 17 ปี ทั้งหญิงและชายมีความสัมพันธ์ระหว่างส่วนสูงและน้ำหนักอยู่ในเกณฑ์ดีกว่ามาตรฐานของเด็กไทยอายุ 17 ปี คือมีความสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ส่วนนิสิตที่มีอายุเกิน 17 ปี ส่วนใหญ่ทั้งหญิงและชายมีความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักและส่วนสูงอยู่ในเกณฑ์ปกติเช่นกัน ยกเว้นส่วนน้อยที่น้ำหนักไม่สมดุลกับส่วนสูง คือมีน้ำหนักมากเกินไป ซึ่งเมื่อนำมาพิจารณาในรายละเอียดพบว่าในกีฬายกน้ำหนักมีการกำหนดน้ำหนักอัตราน้ำหนักซึ่งจำเป็นที่นักกีฬาจะต้องมีน้ำหนักในนักชกอัตรานั้นๆ อาทิ ยูโด ยกน้ำหนัก ฯลฯ ส่วนในด้านคหกรรมนั้นนิสิตยังขาดความรับผิดชอบความมีวินัยในตนเอง ความซื่อสัตย์สุจริต โดยเฉพาะในเรื่องของความภาคภูมิใจในสถาบันนั้นนิสิตขาดความสำนึกตนว่า

เป็นส่วนหนึ่งของทีมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อย่างไรก็ตาม บุคลิกภาพบางด้านของนิสิตก็ได้รับการพัฒนาขึ้นบ้าง อาทิ ความรับผิดชอบ การรู้จักนำเสนอด้านวิชาการ

จากการสังเกตพฤติกรรมด้านบุคลิกภาพของนิสิตโครงการฯ ผู้วิจัยพบว่า ในบุคลิกภาพด้านทั่วไปนั้นนิสิตแต่งกายสะอาด เรียบร้อย ถูกต้องและเหมาะสมตามกาลเทศะ ส่วนในด้านการเรียนรู้และสร้างความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลอื่นนั้น ผู้วิจัยพบว่า นิสิตโครงการฯ บางส่วนก็มีมนุษยสัมพันธ์ ในขณะที่เด็วกันก็มีบางส่วนอีก เช่นกันที่มีลักษณะไม่ค่อยให้ความสนใจที่จะพูดคุยกับผู้อื่น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบุคคล สถานแวดล้อมในขณะนั้น และผู้ที่เข้าไปสนทนาด้วย

ส่วนบุคลิกภาพด้านกีฬา จากการที่ผู้วิจัยได้ไปสังเกตการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยครั้งที่ 20 พบว่า นักกีฬาส่วนใหญ่ซึ่งเป็นนิสิตโครงการพัฒนากีฬาชาติมีความกระฉับกระเฉงแคล่วคล่องว่องไว และสามารถควบคุมอารมณ์ได้ดี โดยเฉพาะการควบคุมอารมณ์นั้น สามารถเห็นได้ชัดในกีฬาที่เล่นเป็นทีมหรือชุด ซึ่งเป็นกีฬาที่มีการกระทบกระทั่งกันบ่อย แต่นักกีฬาก็สามารถควบคุมอารมณ์ได้ดี อย่างไรก็ตามนอกเหนือการแข่งขันกีฬา นิสิตโครงการฯ จักมีพฤติกรรมด้านการควบคุมอารมณ์ได้ดีมากน้อยเพียงไร จักต้องใช้เวลาในการสร้างความคุ้นเคยจึงจะสามารถเห็นและประเมินได้

นอกจากนี้ ในส่วนของบุคลิกภาพด้านคุณธรรม จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า นิสิตโครงการฯ ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมเมือชนะไม่เหยียดหยามคู่แข่งแพ้แพ้ เมื่อพ่ายแพ้ในการแข่งขันก็ยอมรับในการพ่ายแพ้เหล่านั้น ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวเป็นคุณสมบัติของความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา นิสิตโครงการฯ มีคุณสมบัติดังกล่าวข้างต้นค่อนข้างเด่นชัด สำหรับในด้านการตรงต่อเวลานั้น จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า ถ้าหากเป็นกรณีของการแข่งขันกีฬา นิสิตโครงการฯ จะมีความตรงต่อเวลา ส่วนนอกเหนือจากการแข่งขันกีฬา ประสบการณ์ในเรื่องการตรงต่อเวลาที่ผู้วิจัยได้รับจากการนัดหมายนิสิตโครงการฯ หรือจากการที่นิสิตโครงการฯ ได้นัดหมายกับผู้อื่น พบว่า นิสิตมีปัญหาด้านการไม่ตรงต่อเวลา ส่วนในด้านความสมัครสมาน สามัคคี รักหมู่คณะนั้น จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า นิสิตโครงการฯ มีพฤติกรรมดังกล่าวอยู่ในเกณฑ์ดี

อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ในการอภิปรายผลของการวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะอภิปรายผลตามลำดับดังนี้

ด้านสถานภาพทั่วไป

ผู้ตอบซึ่งเป็นนิสิตโครงการนันทนาการกีฬาชาติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่สังกัดใน ชนิดกีฬาเกือบทุกประเภท ส่วนมาก (ร้อยละ 51.1) ศึกษาอยู่ในคณะครุศาสตร์ แต่กีฬาทางน้ำ ผู้ตอบส่วนมาก (ร้อยละ 34.8, 17.4 และ 17.4) ศึกษาอยู่ในวิศวกรรมศาสตร์ ครุศาสตร์ และนาวิศาสตร์และการบัญชี และผู้ตอบส่วนน้อย (ร้อยละ .8) ศึกษาอยู่ในคณะเภสัชศาสตร์ และอักษรศาสตร์ การที่นิสิตโครงการฯ ส่วนมากศึกษาอยู่ในคณะครุศาสตร์นั้น จากการศึกษา เอกสารโครงการนันทนาการกีฬาชาติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า คณะครุศาสตร์เป็นคณะแรกที่ เปิดรับนิสิตโครงการฯ และมีการเปิดรับทุกปี อีกทั้งในแต่ละปีก็เปิดรับในจำนวนที่มากกว่าคณะ อื่น ๆ

ภูมิลำเนาเดิมของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมาก (ร้อยละ 56.4) ซึ่งสังกัดใน กีฬาเกือบทุกประเภทอยู่ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร โดยเฉพาะกีฬาทางน้ำและกีฬาที่เล่นเป็นราย บุคคล มีผู้ตอบส่วนมากถึงร้อยละ 87.0 และ 71.0 มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร กีฬา ประเภทลู่และลานเป็นกีฬาชนิดเดียวที่ผู้ตอบส่วนมาก (ร้อยละ 33.3) มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาทางด้านการกีฬาส่วนใหญ่ยังคงรวมศูนย์อยู่ที่ กรุงเทพมหานคร ไม่ได้กระจายไปในส่วนภูมิภาค โดยเฉพาะในชนิดกีฬา อาทิ กีฬาทางน้ำ และ กีฬาที่เล่นเป็นรายบุคคล ซึ่งเป็นชนิดกีฬาที่อุปกรณ์การซ้อมมีราคาแพง ส่วนกีฬาประเภทที่ไม่ ต้องอาศัยเครื่องมืออุปกรณ์การซ้อมเท่าไรนัก แต่อาศัยความแข็งแรงทนทานของร่างกาย อาทิ กีฬาประเภทวิ่งฯ นักกีฬาส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การที่ผู้ที่มีความ สามารถดีเด่นทางด้านกีฬาระดับชาติ ส่วนใหญ่อยู่ในกรุงเทพมหานครนั้นอาจเนื่องจากการนันทนาการ กีฬาจะต้องอาศัยกระบวนการนันทนาการความสามารถอย่างต่อเนื่อง ดังที่ วรศักดิ์ เนียรชอบ (2535) ได้กล่าวไว้ว่า การนันทนาการกีฬาจะต้องพัฒนาตั้งแต่ในระดับประถมศึกษามัธยมศึกษาจนถึงอุดมศึกษา ตามลำดับ โดยต้องจัดเวลา สถานที่ บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการกีฬา ในการฝึกสอนทักษะกลยุทธ์ทั้งในการเล่นกีฬาและการแข่งขันอย่างถูกต้อง แต่ในปัจจุบันการนันทนาการ

ความสามารถทางการกีฬาของเขาชนไทยยังอยู่ห่างไกลจากหลักการที่ถูกต้อง ในระดับประถมศึกษาศึกษามักเรียนที่มีโอกาสเพียง 30 เปอร์เซ็นต์ ที่อยู่ในโรงเรียนใหญ่ๆในเมืองจะศึกษาเรียนรู้และเล่นกีฬาอย่างถูกต้อง ในระดับมัธยมศึกษาก็เช่นกัน การเรียนการสอนผลศึกษาอย่างถูกวิธีมีน้อยมาก จากสถานการณ์ดังกล่าวข้างต้นส่งผลให้การพัฒนาทางด้านกีฬาในส่วนภูมิภาคเป็นไปได้ยาก

ส่วนด้านสถานการณ์เศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวนั้น เมื่อพิจารณาถึงการศึกษาระดับอาชีวศึกษาของบิดามารดาของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นตัวแปรที่ส่งผลถึงรายได้รวมต่อเดือนของบิดามารดา พบว่า จำนวนของบิดามารดาของผู้ตอบที่มีรายได้รวมต่อเดือนโดยเฉลี่ยต่ำกว่า 10,000 บาท และ 10,001-20,000 บาท มีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน แต่การที่จำนวนบิดามารดาของผู้ตอบซึ่งมีรายได้รวมต่ำกว่า 10,000 บาท มีจำนวนมากกว่า เนื่องจากบิดามารดาของผู้ตอบซึ่งสังกัดกีฬาประเภทลูกและลานส่วนมาก (ร้อยละ 50) มีการศึกษาในระดับต่ำกว่า ป.7 อีกทั้งในภาพรวมของมารดาผู้ตอบจำนวนสูงถึงร้อยละ 24.1 ไม่ประกอบอาชีพ จากสถิติดังกล่าวจึงส่งผลต่อภาพรวมรายได้รวมโดยเฉลี่ยต่อเดือนของบิดามารดาต่ำกว่า 10,000 บาท อีกทั้งเป็นที่น่าสังเกตว่า บิดามารดาของผู้ตอบที่สังกัดกีฬาทางน้ำส่วนมาก (ร้อยละ 26.1) มีรายได้รวมต่อเดือนโดยเฉลี่ย 10,001-20,000 บาท และ 30,001-40,000 บาท เป็นจำนวนเท่ากัน รองลงมาคือ 40,001 บาทขึ้นไป มีจำนวนถึงร้อยละ 21.7 เมื่อพิจารณาระดับการศึกษาของบิดามารดาที่พบอีกเช่นกันว่า กีฬาทางน้ำเป็นชนิดกีฬาเดียวที่บิดามารดาของผู้ตอบมีการศึกษาทั้งในระดับปริญญาตรี ปริญญาโทและปริญญาเอก ส่วนในด้านอาชีพ กีฬาทางน้ำก็เป็นชนิดกีฬาเดียวอีกเช่นกัน ที่พบว่าบิดามารดาของผู้ตอบส่วนมาก (ร้อยละ 47.8 และ 30.4) มีอาชีพหลักคือ ประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสถานการณ์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวผู้ตอบซึ่งสังกัดกีฬาทางน้ำ มีสถานการณ์สูงกว่าในกีฬาประเภทอื่น ซึ่งปัจจัยดังกล่าวอาจส่งผลให้ผู้ตอบสังกัดกีฬาทางน้ำส่วนมาก มีโอกาสได้ศึกษาในคณะวิชาซึ่งเป็นที่ยอมรับในสังคมไทย อันได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะนาวิศาสตร์และการบัญชี ส่วนการได้รับค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนนั้นพบว่าผู้ตอบส่วนมาก (ร้อยละ 36.1) ได้รับค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนเป็นจำนวนเงิน 1,501-2,000 บาท ทั้งการวิเคราะห์โดยรวมและจำแนกตามชนิดกีฬา โดยส่วนมาก (ร้อยละ 60.6) ได้รับค่าใช้จ่ายรายเดือนจากบิดามารดา และร้อยละ 16.7 ได้จากการทำงาน และจากสโมสร หรือสมาคมกีฬาที่สังกัด ทั้งนี้พบว่าผู้ตอบในทุกชนิดกีฬาได้รับค่าใช้จ่ายจากการ

ทำงาน ซึ่งการทำงานนี้อาจหมายถึงรวมถึงการเล่นกีฬาด้วย และผู้ตอบในเกือบทุกชนิดกีฬาได้รับค่าใช้จ่าจายรายเดือนจากสโมสรหรือสมาคมกีฬาที่สังกัด การที่ผู้ตอบได้รับค่าใช้จ่าจายจากการทำงานและจากสโมสร สมาคมกีฬาที่สังกัด เป็นผลให้ผู้ตอบร้อยละ 24.8 ได้รับค่าใช้จ่าจายในแต่ละเดือน 2,501-3,000 บาท ส่วนด้านที่นักกีฬาระหว่างศึกษาชั้น พบว่า ผู้ตอบส่วนมาก (ร้อยละ 54.1) นักกีฬาที่บ้านกับบิดามารดา ทั้งนี้เพราะภูมิฐานะเดิมของผู้ตอบส่วนมาก (ร้อยละ 56.4) อยู่ที่กรุงเทพมหานคร ส่วนผู้ตอบที่นักในหอพักมหาวิทยาลัยนั้น สังกัดในกีฬาประเภทลู่วิ่งและลานเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้เนื่องจากส่วนมากของผู้ตอบในสังกัดกีฬาประเภทลู่วิ่งและลานมีภูมิฐานะอยู่ต่ำกว่าระดับวันออกเจียงเหนือ

ด้านทักษะและความสามารถทางด้านกีฬา

ผู้ตอบซึ่งเป็นนิสิตโครงการพัฒนากีฬาชาติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ส่วนมาก (ร้อยละ 45.9) สังกัดกีฬาประเภทที่เล่นเป็นทีมหรือชุด รองลงมา (ร้อยละ 23.3) สังกัดในกีฬาที่เล่นเป็นรายบุคคล และส่วนน้อย (ร้อยละ 4.5) สังกัดในกีฬาต่อสู้ป้องกันตัว เมื่อพิจารณาถึงสถานภาพระดับสูงสุดทางด้านกีฬาก่อนได้รับการคัดเลือกเป็นนิสิตโครงการฯและสถานภาพระดับสูงสุดทางด้านกีฬาในปัจจุบันในภาพรวมพบว่า มีจำนวนผู้ตอบที่มีสถานภาพทางด้านกีฬาได้รับการยกระดับขึ้นเป็นตัวแทนของประเทศไทยในการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ เช่น การแข่งขันกีฬาโอลิมปิก กีฬาโลก เอเชียนเกมส์ ซีเกมส์ ฯลฯ (ทีมชาติ) เพิ่มขึ้นจากเดิม ร้อยละ 21.1 เป็นร้อยละ 26.3 ส่วนในสถานภาพทางด้านกีฬาในระดับอื่นอีก 7 ระดับนั้น มีทั้งที่ได้รับการยกระดับขึ้นและลดระดับลง และจากผลการเปรียบเทียบสถานภาพระดับสูงสุดทางด้านกีฬาก่อนได้รับการคัดเลือก และในปัจจุบันของผู้ตอบเป็นรายบุคคล พบว่า ส่วนมาก (ร้อยละ 63.16) มีทักษะและความสามารถทางด้านกีฬาคงเดิม จำนวนผู้ที่มีสถานภาพทางด้านกีฬาได้รับการยกระดับขึ้นร้อยละ 21.05 ซึ่งมากกว่าผู้ที่มีทักษะและความสามารถทางด้านกีฬาลดระดับลง (ร้อยละ 15.79) ซึ่งผลของการวิเคราะห์ข้อมูล สอดคล้องกับการให้สัมภาษณ์ของผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับโครงการพัฒนากีฬาชาติ ที่กล่าวว่า นักกีฬาที่โครงการฯรับเข้ามามีทั้งที่มีสถานภาพทางด้านกีฬาเป็นนักกีฬาระดับทีมชาติ และยังไม่ถึงระดับทีมชาติ แต่เมื่อเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัย มีส่วนน้อยที่หลุดจากทีมชาติไป ในขณะที่บางส่วนซึ่งมิได้เป็นทีมชาติมาก่อน ก็ได้มาเป็นทีมชาติขณะที่เป็น

นิสิตโครงการฯ และนักกีฬาบางส่วนที่ยังไม่สามารถเป็นทีมชาติได้ ทั้งนี้เนื่องจากการดำเนินการ และปัจจัยหลายๆอย่างควบคู่กันไป และจากการศึกษาของ สมบัติ กาญจนกิจ และคณะ (2536) พบว่า สัมฤทธิ์ผลทางกีฬาของนิสิตโครงการฯ พิจารณาได้จากการเลื่อนอันดับ หรือเลื่อนระดับการแข่งขัน ซึ่งหมายความว่า นิสิตโครงการฯยังคงมีการพัฒนาศักยภาพทางกายภาพ โดยลงแข่งขัน และได้เลื่อนอันดับและระดับการแข่งขันที่สูงขึ้น มีนิสิตโครงการฯจำนวนมากได้เป็นตัวแทนนักกีฬา ประเภทสโมสร์กีฬา ตัวแทนทีมชาติ เยาวชนทีมชาติ และชนะเลิศระดับชาติ มีนักกีฬาโครงการฯ ถึงร้อยละ 12 ที่สถิติลดลงต่ำกว่าก่อนเข้าศึกษาในโครงการฯนี้ ซึ่งการที่ผู้ตอบส่วนมากยังมีทักษะและความสามารถทางด้านกีฬาคงเดิมนั้น จากการสัมภาษณ์อาจารย์ที่ปรึกษากีฬาและอาจารย์ที่ปรึกษากีฬาและวิชาการของนิสิตโครงการฯ พบว่า ผู้ที่เป็นนักกีฬาระดับทีมชาติจะมีความสามารถค่อนข้างคงที่ ส่วนในกีฬาบางประเภท อาทิ ตะกร้อ ก็ไม่สามารถมองเห็นการพัฒนาได้ชัดเจน เนื่องจากนักกีฬาซึ่งเป็นนิสิตโครงการฯมีทักษะและความสามารถเหนือกว่า

นักกีฬาซึ่งเป็นนิสิตทั่วไปอยู่แล้ว อีกทั้งยังไม่ค่อยมีโอกาสในการประลองกับทีมที่แข็งแกร่ง (วิโรจน์ ดาวฤกษ์, สัมภาษณ์, 21 มกราคม 2536) ส่วนในกีฬาวอลเลย์บอล นักกีฬาบางคนมีความรู้สึกในจิตสำนึกตลอดเวลาว่า ตนเองมีความสามารถในการเล่นอยู่ในระดับใดเมื่อเปรียบเทียบกับเพื่อนร่วมทีมซึ่งเคยเล่นกีฬาด้วยกันตั้งแต่เป็นนักเรียน และมีความสามารถมากกว่าความรู้สึกว่าตนเองเล่นได้ไม่ดึกเมื่อเทียบกับเพื่อนร่วมทีม เป็นผลให้พัฒนาไม่ได้ (ธินติ นุทธพงษ์, สัมภาษณ์, 3 ธันวาคม 2535) ส่วนนักกีฬารักบี้ฟุตบอลบางส่วนก็ชอบการเที่ยวเตร่แบบนักกีฬา ไม่ได้สนใจกับการพัฒนา (วนิดา โปษารามิก, สัมภาษณ์, 9 ธันวาคม 2535) ซึ่งทั้งกล่าวมานี้ อาจส่งผลให้นิสิตโครงการฯส่วนมากมีทักษะและความสามารถทางด้านกีฬาคงเดิม สำหรับผู้มีทักษะและความสามารถทางด้านกีฬาได้รับการยกระดับขึ้นนั้น พบว่า สโมสรหรือสมาคมกีฬาต่างๆ ภายนอกมหาวิทยาลัยที่นักกีฬาไปสังกัด มีส่วนสำคัญในการพัฒนาทักษะและความสามารถทางด้านกีฬาของนักกีฬา เนื่องจากมีการฝึกสอนที่มีความสามารถสูงมาฝึกสอน มีความพร้อมในด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม อย่างไรก็ตามสำหรับผู้ที่มีความสามารถทางด้านกีฬาระดับลงนั้น พบว่านักกีฬาที่มีความสามารถทางกีฬาสูง เมื่อเข้ามาเรียนในคณะที่ต้องเรียนหนักก็จะพบปัญหาด้านการเรียน ส่งผลให้ความสามารถทางด้านกีฬาลดน้อยลง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าผู้ที่มักทักษะความสามารถทางด้านกีฬาระดับลง ส่วนมาก (ร้อยละ 26.09) สังกัดกีฬาทางน้ำ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ที่สังกัดกีฬาทางน้ำส่วนมากศึกษาอยู่ในคณะวิศวกรรมศาสตร์และ

คณะเภสัชศาสตร์และการบัญชี ซึ่งเป็นคณะที่จัดต้องเรียนหนัก นอกจากนี้จากการสัมภาษณ์ อาจารย์ที่ปรึกษาที่เห็นว่า การเพิ่มทุนความรู้ให้กับอาจารย์ที่ปรึกษาที่ผ่านมาก่อนข้างปิดแคบ กล่าวคืออาจารย์ที่ปรึกษาที่เข้าไม่ได้รับการพัฒนาด้านการกีฬาเท่าที่ควร ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาทักษะและความสามารถทางด้านกีฬาของนักกีฬาค่าย (เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย, สัมภาษณ์, 1 ธันวาคม 2535) จากสถานการณ์ที่กล่าวมานี้ แสดงให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยมิได้มีบทบาทในการพัฒนาทักษะและความสามารถทางด้านกีฬาให้กับนักกีฬาเท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ วรศักดิ์ เนียรชอบ (2535) ที่ว่า เมื่อนิสิตเข้ามาศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยแล้วมหาวิทยาลัยไม่ได้มีบทบาทหรือกิจกรรมใดๆที่จะช่วยให้นักกีฬาเหล่านี้ได้มีความสามารถสูงขึ้นต่อไปอีกเลย หรือถ้าจะมีก็น้อยมาก การฝึกซ้อมหรือเพิ่มทุนความสามารถให้สูงขึ้น นักกีฬาจะต้องขวนขวายหาจากแหล่งสมาคมหรือผู้ฝึกสอนภายนอก หรือหน่วยงานที่ตนเองเคยสังกัดอยู่ และก่อให้เกิดกลุ่มนักกีฬาบางกลุ่มที่เมื่อมีโอกาสเข้ามาศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยแล้ว ก็ตั้งหน้าตั้งตาจะเรียนแต่เนืองอย่างเดียวโดยไม่สนใจที่จะฝึกซ้อมหรือปรับปรุงความสามารถทางด้านกีฬาให้ดีขึ้น ทำให้ความสามารถทางการกีฬาตกต่ำลงหรือเลิกลาจากการเล่นกีฬาไปเลย

จากภาพรวมด้านทักษะและความสามารถทางด้านกีฬาที่พบว่านิสิตส่วนมากมีทักษะและความสามารถทางด้านกีฬาคงเดิม อีกทั้งสัดส่วนของผู้ที่มีทักษะความสามารถทางด้านกีฬาเพิ่มขึ้นมีจำนวนมากกว่าผู้ที่มีทักษะและความสามารถทางการกีฬาลดลงนั้น อาจารย์ที่ปรึกษากีฬาคงอาจมองอาจารย์ที่ปรึกษาที่กีฬาและวิชาการก็มีส่วนเสริมสร้างทักษะดังกล่าวด้วย เนื่องจากมีภาระหน้าที่ดูแลด้านการฝึกซ้อม การให้นิสิตใช้ความสามารถด้านกีฬาดังนี้ให้มาตรฐานการกีฬาของผู้แข่งขัน ดูแลสภาวะด้านจิตใจ การปรับตัวเข้ากับทีม พยายามให้นิสิตติดตามความเคลื่อนไหวด้านความรู้ใหม่ๆ ในวงการกีฬา และพยายามให้นิสิตพัฒนาเทคนิควิธีการเล่นกีฬาเฉพาะตัวให้สูงขึ้น ซึ่งหากพบว่านิสิตขาดซ้อมกีฬาน้อยๆ ก็จะดำเนินการเป็นขั้นตอนโดยกล่าวตักเตือนเองเป็นส่วนตัว หรือกับผู้ฝึกสอน ขอให้อาจารย์ระดับผู้ใหญ่ที่นิสิตให้ความเคารพช่วยตักเตือน มอบงานให้รับผิดชอบ ตลอดจนการทำบันทึกถึงคณะกรรมการกีฬา สวัสดิการและวินัยนิสิตให้มาตรการลงโทษตามขั้นตอนต่อไป และในกรณีที่นิสิตไม่พยายามพัฒนาเทคนิควิธีการเล่นกีฬาเฉพาะตัวให้สูงขึ้น อาจารย์ที่ปรึกษาจะหาสาเหตุของพฤติกรรมดังกล่าว ว่ากล่าวตักเตือนให้นิสิตระลึกถึงภารกิจของตน ไม่ให้แข่งแข่งขันกีฬาหรือทำบันทึกถึงคณะกรรมการที่รับผิดชอบ แต่หากในกรณีที่นิสิตมาฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ พยายามที่จะพัฒนาเทคนิควิธีการเล่น

แต่ไม่สามารถพัฒนาได้ก็จะยอมรับสภาพ เนื่องจากกีฬาบางประเภท สภาพร่างกายถึงขีดจำกัด แต่ก็ทำให้ผลิตท่าประชันในด้านอื่นๆให้กับชมรมเป็นการทดแทน

ด้านสมรรถภาพการเรียน

เมื่อนิยามถึงภาพรวมของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนครั้งล่าสุดของนิสิตโครงการนันทนาการกีฬาชาติแล้ว พบว่า มีภาพรวมที่ค่อนข้างคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ นิสิตส่วนมากมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ (2.00-2.49) และจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามนิสิตโครงการฯในเรื่องลักษณะ สภาพหรือพฤติกรรมที่ปฏิบัติจริงในด้านการเรียน พบว่าผู้ตอบส่วนมากมีพฤติกรรมดังกล่าวอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.36$) ซึ่งการที่นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำนี้ ก็สอดคล้องกับพฤติกรรมที่ปฏิบัติจริงของนิสิตในด้านการเรียน ซึ่งพบว่านิสิตไม่มีวิธีการเรียนที่เป็นระบบและมีประสิทธิภาพ จากการวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับโครงการนันทนาการกีฬาชาติ และอาจารย์ที่ปรึกษานิสิตโครงการฯ พบว่าการที่นิสิตโครงการฯมีปัญหาด้านการเรียน อาจสืบเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ กล่าวคือ ส่วนหนึ่งมาจากภารกิจหลักและเงื่อนไขของการเป็นนิสิตในโครงการนันทนาการกีฬาชาติ ที่ระบุไว้อย่างชัดเจนเกี่ยวกับการกิจทั้งทางด้านการกีฬาและการเรียนว่า "ต้องมีความมุ่งมั่น ขยัน เสียสละ และรับผิดชอบในอันที่จะฝึกซ้อมกีฬาที่ตนถนัด เพื่อเพิ่มพูนและพัฒนาศักยภาพทางกีฬาของตนเองให้สูงขึ้นโดยไม่หลีกเลี่ยง ละเลยหรือเล่นกีฬา ก่อนสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร อีกทั้งต้องตั้งใจศึกษาให้ครบถ้วนตามหลักสูตรในแผนการศึกษาที่โครงการนันทนาการกีฬาชาติกำหนดโดยไม่หลีกเลี่ยงละเลยหรือเลิกการศึกษาก่อนสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร" (โครงการนันทนาการกีฬาชาติ, 2535) ซึ่งเงื่อนไขและภารกิจหลักของนิสิตโครงการฯดังที่กล่าวข้างต้น ส่งผลให้นิสิตโครงการฯต้องมีภารกิจที่มากกว่านิสิตทั่วไป คือจักต้องเรียนและเล่นกีฬาควบคู่กันไป เมื่อใดที่มีโปรแกรมการแข่งขันกีฬา ก็จักต้องหยุดเรียน ก่อให้เกิดปัญหาด้านการเรียนตามมา ซึ่งเมื่อนิยามจำนวนนิสิตโครงการฯที่มีระดับของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำลง พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในกีฬาที่เล่นเป็นทีมหรือชุด ซึ่งก็สอดคล้องกับทัศนะของ วณิชดา โนนารามิก (สัมภาษณ์, 9 ธันวาคม 2535) ที่กล่าวว่า นิสิตที่สังกัดกีฬาที่เล่นเป็นทีมหรือชุด ค่อนข้างมีปัญหาด้านการเรียนและการแบ่งเวลา เนื่องจาก

ต้องฝึกซ้อมร่วมกับผู้อื่นจึงมักขาดเรียนบ่อย และยังคงไปแข่งกันกีฬาให้กับสโมสรที่ตนสังกัดด้วย ซึ่งการต้องขาดเรียนบ่อยทำให้เรียนไม่ทันเพื่อน ก่อให้เกิดปัญหากับอาจารย์ผู้สอนซึ่งไม่เข้าใจภารกิจของนิสิตโครงการที่แบกรับอยู่ นอกจากนี้สาเหตุอื่นเนื่องมาจากภารกิจหลักแล้ว ที่สำคัญขึ้นอยู่กับตัวนิสิตเองด้วยเพราะการที่นิสิตจะเรียนได้หรือไม่นั้น องค์ประกอบในด้านการเอาใจใส่ทางด้านการศึกษา ทศนคติและการปรับตนทางการศึกษาก็เป็นสิ่งที่สำคัญ (Anastasi, 1968: 42) แต่ในความเป็นจริงพบว่า นิสิตบางส่วนยังขาดความรับผิดชอบ ไม่รู้จักแบ่งเวลาให้ถูกต้อง เกเร ไม่สนใจการเรียน สร้างความเอือมระอาให้แก่อาจารย์ผู้สอน เพราะในกีฬาบางประเภท อาทิ ยอกกี นักฝึกซ้อมในช่วงเย็น อีกทั้งโปรแกรมการแข่งขันมีน้อย และมักแข่งกันในวันเสาร์ อาทิตย์ นิสิตจึงไม่มีปัญหาด้านการแบ่งเวลา แต่ปัญหาคือ นิสิตชอบเล่นกีฬา ไม่ชอบเรียนหนังสือ (เทพวดี หอมสนิท, สัมภาษณ์, 23 พฤศจิกายน 2535) อีกทั้งระบบอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการก็เช่นกัน ในสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันระบบการดูแลให้คำปรึกษานั้นมิได้เป็นระบบเดียวกัน ในหลาย คณะ อาทิ ในคณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ และคณะ นิเทศศาสตร์ จะไม่มีการแบ่งแยกกันดูแลกล่าวคือ อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการแต่ละท่าน จะมีนิสิต ในความดูแลทั้งในส่วนที่เป็นนิสิตทั่วไปและนิสิตโครงการฯ ส่วนในภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะนาวิชัยศาสตร์และการบัญชี คณะอักษรศาสตร์และคณะวิทยาศาสตร์ จะมี การแบ่งแยกอย่างชัดเจนว่า อาจารย์คนใดดูแลนิสิตทั่วไป และคนใดดูแลนิสิตโครงการฯ ซึ่งใน เรื่องของระบบอาจารย์ที่ปรึกษานี้ ปัญหาอาจจะเกิดขึ้นในระบบดูแลรวมมากกว่าระบบการดูแลที่ แบ่งแยกกันอย่างชัดเจนระหว่างนิสิตโครงการฯและนิสิตทั่วไป ดังการให้สัมภาษณ์ของ สันนดา ปิยะเกตุ เมื่อวันที่ 24 ธันวาคม 2535 ที่กล่าวว่า หากต้องดูแลนิสิตทั้ง 2 กลุ่ม อาจเกิดการหลงลืม เนื่องจากนิสิตโครงการฯต้องดูแลโดยใช้เวลาครอบคลุมพอสมควรเพราะมีระเบียบ กำหนดอยู่ นอกจากนี้อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการบางคนไม่ทราบหรือสนใจว่านิสิตในความดูแลคนใด เป็นนิสิตโครงการฯหรือนิสิตทั่วไป เมื่อนิสิตนำมาเซ็นกำกับการลงทะเบียน ก็เซ็นให้ และมีผล เสียหายตามมา (สมบัติ อยู่เมือง, สัมภาษณ์, 8 ธันวาคม 2535) อีกทั้งอาจารย์แต่ละท่านก็มีความแตกต่างกันในด้านการให้ความสนใจดูแลนิสิตฯ ประกอบกับโครงการสอนเสริมที่จัดขึ้นเพื่อ ช่วยเหลือนิสิตโครงการฯด้านการเรียน ในภาพรวมแล้วก็ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากปัญหาอุปสรรคด้านการหาอาจารย์ผู้สอน ตัวนิสิตโครงการฯ อัตราค่าสอน การเบิกจ่ายฯ และการที่มหาวิทยาลัยมิได้จัดให้นิสิตโครงการฯได้อยู่ร่วมกันในหอพัก การดำเนินการด้านการสอน

เสริมให้บรรลุผลสำเร็จก็กระทำไม่ได้ยาก นอกเหนือจากนี้ หลักสูตรบางหลักสูตรก็ยังไม่เอื้ออำนวย
 ต่อนักกีฬา อาทิ วิชาในภาควิชาบริหาร คณะนาฬิกศาสตร์และกามัญชี หรือวิชาในคณะวิศวกรรม
 ศาสตร์ (วนิตา โนนารามิก, สัมภาษณ์, 9 ธันวาคม 2535) จากที่กล่าวมานี้แสดงให้เห็นว่า
 นิสิตโครงการฯ มีปัญหาด้านการเรียน อันเนื่องมาจากการต้องปรับตัวกับการกิจ การขาดความ
 รับผิดชอบ การไม่รู้จักแบ่งเวลาให้ถูกต้อง ตลอดจนในด้านความสัมพันธ์กับอาจารย์ผู้สอน ซึ่ง
 สถานการณ์ที่เกิดขึ้นสอดคล้องกับการศึกษาของ ไนทฤษฎี สีนลาร์ตัน (2524) ที่พบว่านิสิตนักศึกษา
 ไทยมีปัญหาการเรียน ความรับผิดชอบ และการใช้เวลา ส่วนปัญหาที่รองลงมาคือ ปัญหาในด้าน
 ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน

อย่างไรก็ตามในเรื่องดังกล่าวข้างต้น อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการฯ ทั้ง 3 กลุ่ม
 ก็ได้ให้ข้อเสนอแนะแก่นิสิต ให้รำลึกถึงภารกิจทั้งทางด้านการศึกษาและการกีฬา โดยในด้านการเรียน
 ไม่จำเป็นที่จะต้องสำเร็จการศึกษาภายใน 4 ปี แต่ขอให้นิสิตมุ่งมั่น ชยันต์มั่น เนียร แบ่งเวลา
 ให้ถูกต้อง มีความรับผิดชอบ มีวิธีการเรียนที่มีประสิทธิภาพ และหากในกรณีที่ไม่มีโปรแกรมการ
 แข่งขันกีฬามาก นิสิตก็ควรใช้วิชาความรู้ในการเลือกว่ารายวิชาใดไม่จำเป็นต้องไปแข่งขัน ก็ควร
 ที่จะอยู่เรียน อย่างไรก็ตาม นิสิตโครงการฯ บางส่วนไม่มีปัญหาการเรียนมากนัก เนื่องจาก
 การที่อาจารย์ให้ความดูแลอย่างใกล้ชิด การดูแลแบบอย่างที่ดีจากรุ่นพี่ ในบางคณะที่ได้รับความนิยม
 สูง ก็สามารถที่จะคัดเลือกเด็กที่ดีได้

ด้านบุคลิกภาพ

ในด้านภาพรวมของบุคลิกภาพ ซึ่งประกอบด้วย ด้านทั่วไป ด้านกีฬา ด้าน
 สุขภาพและด้านคุณธรรม พบว่า ผู้ตอบซึ่งเป็นนิสิตโครงการฯ มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติจริงด้านบุคลิกภาพ
 อยู่ในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับการประเมินบุคลิกภาพนิสิตโครงการฯ ในความดูแลของอาจารย์
 ที่ปรึกษา พบว่า ภาพรวมบุคลิกภาพของนิสิตอยู่ในระดับสูงเช่นกัน เมื่อวิเคราะห์จำแนกตาม
 บุคลิกภาพในแต่ละด้าน พบว่า บุคลิกภาพที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านคุณธรรม ($\bar{X}=4.24$) ซึ่ง
 สอดคล้องกับการศึกษาของ ไนทฤษฎี สีนลาร์ตัน (2524: 43) ที่กล่าวไว้ว่า ในด้านคุณธรรม
 จริยธรรม นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่จะเป็นผู้ยึดถือคุณธรรมที่เป็นมาตรฐานของสังคมสูงพอควร

เมื่อพิจารณารายละเอียดในบุคลิกภาพด้านทั่วไป พบว่า ผู้ตอบซึ่งเป็นนิสิตโครงการฯ มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติจริงในบุคลิกภาพด้านทั่วไป อยู่ในระดับสูง ($\bar{X}=4.07$) เมื่อวิเคราะห์จำแนกรายพฤติกรรมพบว่า พฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ แต่งกายสะอาดเรียบร้อย ถูกต้องและเหมาะสมตามกาลเทศะ ซึ่งสอดคล้องกับการประเมินบุคลิกภาพด้านทั่วไป ของนิสิตโครงการฯ โดยอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการเป็นผู้ประเมิน พบว่า นิสิตโครงการฯ มีพฤติกรรมดังกล่าวสูงสุดเช่นกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการสังเกตของผู้นับใจเองที่พบว่า นิสิตแต่งกายสะอาดเรียบร้อย ถูกต้องและเหมาะสมตามกาลเทศะ กล่าวคือ ในช่วงปกติที่นิสิตมาเรียน นิสิตก็จะแต่งกายในเครื่องแบบนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในช่วงของการแข่งขัน นิสิตก็จะแต่งกายในชุดนักกีฬาในสังกัดกีฬาประเภทนั้นๆ และในกีฬาบางประเภท อาทิ กีฬาทางน้ำ ในรอบของการคัดเลือก ระหว่างรอบการคัดเลือก ก็จะแต่งกายในชุดที่สามารถผลิตเปลี่ยนได้ง่าย และในการชมและการเข้าเชียร์ให้กำลังใจแก่เพื่อนนักกีฬา นิสิตก็มักจะแต่งกายในชุดวอร์มและเสื้อยืดของมหาวิทยาลัย จึงประมวลได้ว่า นิสิตโครงการฯ มีการแต่งกายที่สะอาดเรียบร้อย ถูกต้องและเหมาะสมตามกาลเทศะ สำหรับพฤติกรรมในบุคลิกภาพด้านทั่วไป ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดของนิสิตโครงการฯ ซึ่งทั้ง 3 กลุ่ม อันประกอบด้วย อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ อาจารย์ที่ปรึกษากีฬา อาจารย์ที่ปรึกษากีฬาและวิชาการ ตลอดจนตัวนิสิตโครงการฯ เองมีความเห็นสอดคล้องกัน คือ ด้านความสุ่มรอบคอบ ส่วนในเรื่องการเรียนรู้และสร้างความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลอื่นนั้น พบว่า นิสิตมีปัญหาในเรื่องการปรับตัวให้เข้ากับนิสิตทั่วไปโดยเฉพาะในปีแรกๆ (วิชิต คงสุขเกษม, เทนประสิทธิ์ กุลชวีชัยชัย, สัมภาษณ์, 17 ธันวาคม และ 1 ธันวาคม 2535) นอกจากนี้นิสิตโครงการฯ จะมีปัญหาด้านการปรับตัวให้เข้ากับนิสิตทั่วไปแล้ว ในความสัมพันธ์กับอาจารย์ที่ปรึกษากีฬา ชันติ นุทพงษ์ (สัมภาษณ์, 3 ธันวาคม 2535) พบว่า ถ้าเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาใหม่ การเข้ากับนิสิตลำบาก ต้องใช้เวลา และนั่นผู้ที่จะมาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษากีฬา ควรเข้ามาสังเกตและสร้างความคุ้นเคยก่อน ซึ่งในเรื่องการเรียนรู้และสร้างความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลอื่น หรือด้านมนุษยสัมพันธ์นี้ จากการสังเกตและการสัมผัสสัมพันธ์กับนิสิตโครงการฯ ของผู้นับใจ พบว่า นิสิตโครงการฯ บางส่วนก็มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ในขณะที่เดียวกันก็บางส่วนอีกเช่นกันที่มีลักษณะไม่ค่อยให้ความสนใจที่จะพูดคุยกับผู้อื่น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบุคคล สถานแวดล้อม ในขณะนั้น ตลอดจนผู้ที่เข้าไปสนทนาด้วย อีกทั้งจากการสัมภาษณ์อาจารย์ที่ปรึกษาพบว่า นิสิตโครงการฯ มีปัญหาในด้านการวางตัวด้วย มักไม่ค่อยเข้าร่วมกิจกรรมโดยทั่วไปของมหาวิทยาลัย

อาจจะเนื่องมาจากไม่มีเวลา หรืออาจเป็นเพราะไม่ชอบเข้าร่วม รู้สึกลำบากในการปรับตัว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิธีการดำเนินชีวิตของนักกีฬาที่มีได้อยู่ในสังคมมากนักจึงทำให้ด้านมนุษยสัมพันธ์ อาจจะน้อยกว่าที่ควรจะเป็น ดังที่ เทนประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย (สัมภาษณ์, 1 ธันวาคม 2535) ได้ให้ทัศนะว่า นิสิตโครงการฯปรับตัวได้ยาก อาจเป็นเพราะการเป็นนักกีฬาซึ่งจกต้องฝึกซ้อมหนัก การใช้ชีวิตจึงมีได้อยู่ในสังคมมากนัก การดำเนินชีวิตประจำวันเป็นไปในลักษณะช่วงเช้าฝึกซ้อม กีฬา ถึงเวลาเรียนก็ไปเรียน ช่วงเย็นก็เป็นช่วงของการฝึกซ้อมกีฬ่อีก การใช้ชีวิตในสังคมจึงขาดในส่วนนี้ ฉะนั้นโดยทั่วไป นิสิตโครงการฯจึงมักไม่ค่อยเข้าร่วมกลุ่มกับเพื่อนๆ อย่างไรก็ตาม เมื่อนิสิตอยู่ชั้นปี 2, 3 มีการปรับตัวได้ดีขึ้น ทำให้มนุษยสัมพันธ์และเข้ากับผู้อื่นได้มากขึ้น อีกทั้งมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น

ส่วนในบุคลิกภาพด้านกีฬา พบว่า ผู้ตอบซึ่งเป็นนิสิตโครงการฯมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติจริงในบุคลิกภาพด้านกีฬา อยู่ในระดับสูง ($\bar{X}=3.93$) เมื่อวิเคราะห์จำแนกตามราชนฤติกรรม พบว่า นฤติกรรมที่ทั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการของนิสิตโครงการฯและตัวผู้ตอบซึ่งเป็นนิสิตโครงการฯมีความเห็นสอดคล้องกันและเป็นนฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ มีความกระฉับกระเฉง แคล่วคล่องว่องไว รองลงมา คือ สามารถควบคุมอารมณ์ได้ดี ซึ่งจากการที่ผู้วิจัยได้ไปสังเกตการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยครั้งที่ 20 โดยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เป็นเจ้าภาพ ก็พบเช่นกันว่า นักกีฬาส่วนใหญ่ซึ่งเป็นนิสิตโครงการฯมีความกระฉับกระเฉง แคล่วคล่องว่องไว และสามารถควบคุมอารมณ์ได้ดี โดยเฉพาะการควบคุมอารมณ์นั้น สามารถเห็นได้ชัดในกีฬาที่เล่นเป็นทีมหรือชุด อาทิ วอลเลย์บอล บาสเกตบอล ฯลฯ ซึ่งเป็นกีฬาที่มีการกระทบกระทั่งกันบ่อย แต่นักกีฬาที่สามารถควบคุมอารมณ์ได้ดี นอกจากนั้นจากการสังเกตของผู้วิจัยที่พบว่า ลักษณะดังกล่าวเห็นได้ชัดในกีฬาประเภททีมหรือชุดนั้น ก็สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามนิสิตโครงการฯ ในส่วนของบุคลิกภาพด้านกีฬา ซึ่งพบว่า เมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาแล้วผู้ตอบสังกัดกีฬาที่เล่นเป็นทีมหรือชุดมีนฤติกรรมด้านการควบคุมอารมณ์ได้ดีที่สุด ซึ่งการที่นิสิตสามารถควบคุมอารมณ์ได้ดีนั้นจะส่งผลต่อทั้งตัวนิสิตและสังคมที่อาศัยอยู่ด้วย ดังที่ วิลลา เทนหัสติน ณ อชุธา (2528) ได้ให้ทัศนะว่า ดัชนีในการวัดว่าผู้ใดเป็นผู้ใหญ่หรือไม่ขึ้นอยู่กับความสามารถที่ผู้เรียนเก่ง สติปัญญาดี แต่ไม่สามารถระงับอารมณ์ต่างๆได้ นอกจากตนเองมักจะเป็นผู้ไม่ประสบความสำเร็จแล้ว ยังทำให้สังคมที่บุคคลเหล่านั้นร่วมอยู่ด้วยสับสนวุ่นวายสะเทือนอารมณ์ไปด้วย ดังนั้น เมื่อนิสิตนักศึกษาได้มีโอกาสเข้าใจวิธีการรักษาอารมณ์ของตนได้ ก็ย่อมจะทำให้สังคมนั้นเป็นสังคม

ที่น่าอยู่ (ไพฑูริย์ สีนลาวัฒน์ บรรณาธิการ, 2529: 3) จึงนับว่าเป็นสิ่งที่มหาวิทยาลัยไม่ควรมองข้าม นิสิตนักศึกษาควรได้รับการพัฒนาอารมณ์จิตใจควบคู่กันไปกับด้านอื่น ๆ ด้วย ส่วนพฤติกรรมในบุคลิกภาพด้านกีฬา ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ซึ่งอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการและผู้ตอบซึ่งเป็นนิสิตโครงการฯ มีความเห็นสอดคล้องกันอีกเช่นกัน ก็คือ มีความเฉลียวฉลาด มีไหวพริบ แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี

สำหรับบุคลิกภาพด้านสุขภาพ นั้น พบว่า ผู้ตอบซึ่งเป็นนิสิตโครงการฯ มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติจริงในด้านดังกล่าวอยู่ในระดับสูง ($\bar{X}=4.01$) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามอาจารย์ที่ปรึกษากีฬา รวมทั้งอาจารย์ที่ปรึกษากีฬาและวิชาการ ผนวกกับการสัมภาษณ์ ซึ่งอาจารย์ที่ปรึกษาดังกล่าวมีความเห็นว่านิสิตโครงการฯ มีความรู้ถึงวิธีป้องกันรักษาสุขภาพของคนอยู่ในเกณฑ์ดี ซึ่งการรักษาสุขภาพให้สมบูรณ์แข็งแรงนี้ เป็นสิ่งที่นักกีฬาจักต้องระมัดระวังอยู่แล้ว อีกทั้งการเล่นกีฬาก็เอื้ออำนวยให้บุคคลมีสุขภาพที่ดี ดังที่ จรินทร์ ชานรัตน์ (2527) ได้กล่าวว่า กีฬาทำให้ร่างกายแข็งแรง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ มีจิตใจแจ่มใส มีความอดทน ตราคร่ำคองงานหนักได้ เพราะการกีฬาเสริมสร้างสุขภาพให้แข็งแรงได้ทั้งทางกายและจิตใจ สามารถสร้างคุณลักษณะที่ดีให้เกิดขึ้นกับบุคคล และเมื่อนิจารย์จากบุคลิกภาพด้านสุขภาพโดยจำแนกตามชนิดกีฬา พบว่า ผู้ตอบสังกัดกีฬาประเภทลูกและลานมีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมทางด้านนี้สูงสุด รองลงมาคือ ผู้ตอบที่สังกัดกีฬาที่เล่นเป็นรายบุคคล ทั้งนี้สอดคล้องกับการให้สัมภาษณ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมกีฬา เทนนิส แบดมินตัน ฯลฯ ที่กล่าวว่า นิสิตในความดูแลมีความรู้ในด้านรักษาสุขภาพอยู่ในเกณฑ์ดี อีกทั้งมีชมรม สโมสรหรือสมาคมคอยดูแลให้เป็นไปตามแบบแผน อย่างไรก็ตาม เนื่องจากในเรื่องของการป้องกันรักษาสุขภาพเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับนักกีฬา ประชาชนอนุกรรมการกีฬา สวัสดิการและวินยนิสิต (สัมภาษณ์, 11 มกราคม 2535) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่าควรมีการจัดให้ความรู้แก่นิสิตโครงการฯ ในเรื่องดังกล่าว รวมถึงความรู้ในด้านโภชนาการในช่วงปกติและช่วงฝึกการแข่งขัน นอกจากนี้จะมีส่วนในเรื่องการเสริมสร้างสระเฉพาะส่วนที่สำคัญต่อกีฬาประเภทนั้นๆ ด้วย

นอกเหนือจากบุคลิกภาพด้านต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น คุณธรรมก็เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญยิ่งที่สถาบันอุดมศึกษาจักต้องเร่งปลูกฝังให้เกิดขึ้นในตัวนิสิต จากการศึกษาข้อมูลพบว่า ผู้ตอบซึ่งเป็นนิสิตโครงการฯ มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติจริงในบุคลิกภาพด้านคุณธรรม อยู่ในระดับสูง ($\bar{X}=4.24$) โดยพฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ เมื่อชนะไม่เหยียดหยามคู่แข่งผู้แพ้ ซึ่งก็สอดคล้องกับการประเมินพฤติกรรมในบุคลิกภาพด้านคุณธรรม ในส่วนที่อาจารย์ที่ปรึกษากีฬา รวมทั้งอาจารย์

ที่ปรึกษากีฬาและวิชาการ สามารถมองเห็นได้ในตัวนิสิตโครงการฯ ในความดูแล นอกจากนี้ จาก การสังเกตของผู้วิจัยก็พบเช่นกันว่า นิสิตโครงการฯ มีคุณสมบัติข้างต้นค่อนข้างเด่นชัด กล่าวคือ ใน การแข่งขันว่ายน้ำชายรอบชิงชนะเลิศในประเภท 1,500 เมตร ซึ่งนักกีฬาว่ายน้ำจากจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยสามารถเอาชนะนักว่ายน้ำจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ไปได้ หรือการแข่งขันว่ายน้ำ เดี่ยวผสม 200 เมตรหญิง ซึ่ง รัตน วอง จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สามารถเอาชนะมธุรดา คุโณปการ จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ไปได้ แต่ภายหลังการแข่งขัน นักกีฬามีใบหน้ายิ้มแย้ม แจ่มใส แสดงท่าทีความเป็นมิตรต่อกันอย่างเห็นได้ชัด นอกจากนี้จากการแข่งขันบาสเกตบอลชาย ระหว่างทีมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกับทีมมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ซึ่งทีมจุฬาฯ สามารถเอาชนะไปได้ อย่างเฉียดฉิวด้วยคะแนน 75-74 ภายหลังการแข่งขัน นิสิตโครงการฯ ชายซึ่งสังกัดทีมจุฬาฯ ได้ กล่าวชมถึงการเล่นของทีมมหาวิทยาลัยกรุงเทพ และแสดงความรู้สึกเสียตาทนที่พลาดแต้มนี้ไป อย่างเฉียดฉิว นอกจากนี้ยังมีเหตุการณ์ที่ทั้งอาจารย์ที่ปรึกษาตั้งกล่าวข้างต้น รวมทั้งตัวนิสิต โครงการฯ มีความเห็นค่อนข้างสอดคล้องกัน และเป็นรายเหตุการณ์ที่มีค่าเฉลี่ยสูง ได้แก่คุณธรรม ซึ่งเป็นคุณสมบัติของนักกีฬา อาทิ เพื่อนำหน้าในการแข่งขัน ก็ยอมรับในความนำหน้านั้น ซึ่งผู้วิจัย สังเกตจากเหตุการณ์ที่ รัตน วอง นำหน้าแก่ เชื้อะ ฟู เจือ นักว่ายน้ำเงินจากมหาวิทยาลัย อัสสัมชัญ แต่ก็ยังคงมีใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใสและแสดงความเป็นมิตร อีกทั้งจากการให้สัมภาษณ์ ของ ศรสวรรค์ ภู่วิจิตร ที่ยอมรับว่าตนไม่สามารถเอาชนะ เชื้อะ ฟู เจือ ได้ นอกจากราย พฤติกรรมในด้านเมือชนะไม่เหยียดหยามคู่แข่งผู้แพ้ และเมือนำหน้าในการแข่งขันก็ยอมรับใน ความนำหน้านั้น มีมารยาทในการเล่นกีฬา ถือกฏ กติกาการเล่นอย่างเคร่งครัด ตลอดจนสมัคร สโมสร สามัคคี รักหมู่คณะ ซึ่งประการหลังนี้สังเกตได้จากการที่นักกีฬาจะเข้าไปเชียร์ให้กำลังใจ แก่เพื่อนนักกีฬาที่ลงแข่งขัน แม้ว่าตนจะไม่ได้ลงแข่งขันในรอบนั้นๆ หรือในกีฬาประเภทนั้น ๆ ก็ ตาม ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่าคุณธรรมที่เห็นเด่นชัดในตัวนิสิตโครงการฯ ก็คือ คุณธรรมที่เป็นคุณสมบัติของนักกีฬา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเป็นนักกีฬา จึงต้องได้รับการฝึก อบรมให้มีคุณสมบัติทางด้านนี้ ซึ่งในเรื่องของการมีน้ำใจเป็นนักกีฬานี้ เป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับ นักกีฬา ดังที่ จรินทร์ ชานรัตน์ (2527) กล่าวไว้ว่าอุดมการณ์ที่แท้จริงของการกีฬา (Sport ideal) นอกจากมุ่งเน้นในด้านสุขภาพแล้ว ยังเป็นการเสริมสร้างมิตรภาพระหว่างบุคคลหรือ กลุ่มคนโดยใช้กีฬาเป็นสื่อกลางเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจอันดีซึ่งทำให้เกิดความรักความสามัคคี มีมิตรภาพอันดีต่อกัน จะเป็นประโยชน์อันสำคัญยิ่งต่อสังคม ส่วนคุณธรรมด้านอื่นๆซึ่งนิสิตโครงการฯ

ยังต้องได้รับการพัฒนา อาทิ ในด้านการตรงต่อเวลา จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า ถ้าหากเป็นกรณีของการแข่งขันกีฬา นิสิตโครงการฯจะมีความตรงต่อเวลา ส่วนนอกเหนือจากการแข่งขันกีฬา ประสบการณ์ในเรื่องการตรงต่อเวลาที่ผู้วิจัยได้รับจากการนัดหมายกับนิสิตโครงการฯ หรือจากการที่นิสิตโครงการฯ นัดหมายกับผู้อื่น พบว่านิสิตโครงการฯมีปัญหาในเรื่องของการไม่ตรงต่อเวลา ซึ่งพฤติกรรมในด้านการตรงต่อเวลาของนิสิตโครงการฯนี้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามซึ่งอาจารย์ที่ปรึกษากีฬา รวมทั้งอาจารย์ที่ปรึกษากีฬาและวิชาการเป็นผู้ประเมินภาพรวมบุคลิกภาพของนิสิตโครงการฯในความดูแล พบว่า พฤติกรรมในเรื่องของการฝึกซ้อมตรงต่อเวลามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ ๆ รวมทั้งผลการวิเคราะห์ข้อมูลในบุคลิกภาพด้านคุณธรรม ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามคือตัวนิสิตโครงการฯเองก็นับเช่นกันว่านิสิตมีพฤติกรรมในเรื่องของการมาฝึกซ้อมตรงต่อเวลา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำ ๆ เช่นกัน นอกจากนี้จากการสัมภาษณ์อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ รวมทั้งอาจารย์ที่ปรึกษากีฬาและวิชาการ อาจารย์ที่ปรึกษาฯ บางท่านอาจทำให้นิสิตมีความตรงต่อเวลามากขึ้น สำหรับรายพฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดของนิสิตโครงการฯคือ สามารถแบ่งเวลาระหว่างการเรียนและการฝึกซ้อมได้เป็นอย่างดี ซึ่งก็สอดคล้องกับการประเมินบุคลิกภาพในส่วนที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการสามารถมองเห็นได้ อีกทั้งยังสอดคล้องกับการให้สัมภาษณ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ อาจารย์ที่ปรึกษากีฬา ตลอดจนอาจารย์ที่ปรึกษากีฬาและวิชาการ ซึ่งส่วนใหญ่เห็น้องต้องกันว่า นิสิตโครงการฯมีปัญหาด้านการแบ่งเวลาระหว่างการเรียนและการฝึกซ้อมกีฬา

ในด้านบุคลิกภาพที่หนึ่งประสงค์ อาจารย์ที่ปรึกษาประสงค์ให้นิสิตมีบุคลิกภาพสรุปเป็นด้านต่างๆดังนี้คือ ด้านกีฬา ประสงค์ให้นิสิตมีสรีระที่แข็งแรงได้สัดส่วนตามประเภทกีฬา ทรวดทรงสง่าผ่าเผย แสดงให้เห็นถึงการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ มีการออกกำลังกายสม่ำเสมอ เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิตทั่วไป รวมทั้งสามารถชักจูงเพื่อนนิสิตทั่วไปให้มาสนใจกีฬา ส่วนบุคลิกภาพด้านทั่วไปนั้น ประสงค์ให้นิสิตวางตนถูกกาลเทศะ มีมนุษยสัมพันธ์ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ กล้าคิดกล้าแสดงออก ใฝ่รู้ทางวิชาการ สุขภาพอ่อนโยน แต่งกายสะอาดเรียบร้อยและถูกต้องตามกาลเทศะ มีอารมณ์แจ่มใส ฯลฯ ส่วนในด้านคุณธรรม อาจารย์ที่ปรึกษาดังกล่าวอยากให้นิสิตมีคุณลักษณะในด้านความรับผิดชอบ ความมีวินัยในตนเอง ความซื่อสัตย์สุจริต ต่อตนเองและผู้อื่น ความตรงต่อเวลา ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีน้ำใจเป็นนักกีฬา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประสงค์ให้นิสิตมีความภาคภูมิใจในสถาบัน มีความสำนึกตนว่าเป็นส่วนหนึ่งของทีม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งที่ผ่านมา นิสิตโครงการฯ ยังขาดในส่วนนี้ (วิโรจน์ คาวฤกษ์ และ
 ผ่อง เกิดแก้ว, สัมภาษณ์, 21 มกราคม 2536 และ 23 พฤศจิกายน 2535) ทั้งนี้ อาจเนื่อง
 มาจากการมีภารกิจทั้งทางด้านการศึกษาและการเรียน ทำให้ไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมของ
 มหาวิทยาลัย อีกทั้งการฝึกซ้อมมักจะฝึกซ้อมในสโมสรหรือสมาคมที่สังกัด การใช้เวลาในมหา
 วิทยาลัยมีน้อยและเป็นไปอย่างรีบเร่ง ประกอบกับการมีปัญหาด้านการเรียน และความสัมพันธ์
 กับอาจารย์ผู้สอน การมิได้อยู่ร่วมกันในหอพัก ประกอบกับความสัมพันธ์กับโครงการนิสิตเก่า
 ชาตึกก็มีไม่มากนัก ซึ่งเห็นได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามนิสิตโครงการฯ และ
 อาจารย์ที่ปรึกษาเก่า ตลอดจนอาจารย์ที่ปรึกษาเก่าและวิชาการพบว่า พฤติกรรมการเข้าร่วม
 ประชุมทุกครั้งที่โครงการนิสิตเก่าชาตึกนิสิตของนิสิต มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าพฤติกรรมอื่น ๆ (\bar{X} =
 3.89) ในส่วนของแบบสอบถามสำหรับนิสิต ส่วนผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามสำหรับ
 อาจารย์นั้น พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาเก่าและวิชาการประเมินพฤติกรรมดังกล่าวของนิสิตโดยให้
 ค่าเฉลี่ย ต่ำสุด (\bar{X} =3.17) ซึ่งเป็นดัชนีหนึ่งที่ใช้ให้เห็นถึงการให้ความสำคัญของนิสิตต่อโครงการฯ
 ซึ่งองค์ประกอบต่าง ๆ ที่กล่าวมานี้ อาจเป็นส่วนหนึ่งที่ส่งผลให้นิสิตไม่มีความผูกพันกับมหาวิทยาลัย
 เท่าที่ควร อย่างไรก็ตามในด้านบุคลิกภาพนี้ จากการให้สัมภาษณ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา พบว่า
 บุคลิกภาพบางด้านของนิสิตก็ได้รับการนิเทศบ้าง แต่ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากมีอายุมากขึ้น
 การปรับตัวดีขึ้น หรือส่วนที่ได้รับการนิเทศนั้น ๆ อาจจะเนื่องมาจากการได้ศึกษาในคณะวิชา
 นั้น ๆ ก็ได้

สำหรับด้านการดำเนินการเสริมสร้างบุคลิกภาพที่ดีให้กับนิสิตโครงการฯ นั้น
 อาจารย์ที่ปรึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นเรื่องที่ทุกฝ่ายควรให้ความร่วมมือกัน ในขณะที่มีอาจารย์
 บางส่วนเห็นว่าควรเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ส่วนวิธีการดำเนินการเสริม
 สร้างบุคลิกภาพนั้น ควรดำเนินการทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการด้วย อย่างไรก็ตาม
 ก็ตามก็มีการยอมรับว่าการดำเนินการเสริมสร้างบุคลิกภาพนั้นมีใช้กระทำได้โดยง่าย เนื่องจาก
 แต่ละบุคคลมีภูมิหลังที่แตกต่างกัน และบุคลิกภาพเป็นส่วนที่ได้รับการปลูกฝังและหล่อหลอมมาตั้งแต่
 ในวัยเด็ก

ข้อเสนอแนะ

ในภาพรวมแล้ว เมื่อพิจารณาจากภารกิจหลักและเงื่อนไขของการเป็นนิสิตโครงการนิสิตนักกีฬาชาติ พบว่าค่าสถิติของโครงการที่ว่า "กีฬาด่าน เรือนใต้ ประสิทธิภาพ" นั้นพอประมวลได้ว่า มหาวิทยาลัยประสงค์จะให้นิสิตโครงการฯ มีการศึกษากิจกานทางด้านกีฬา ในขณะที่ตัวกันสามารถสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในระดับปริญญาตรี อีกทั้งมีความประพฤติและบุคลิกภาพที่งดงาม ซึ่งจากผลการวิจัย นอสรุปได้ว่า นิสิตมีลักษณะดังกล่าวข้างต้นอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจในระดับหนึ่ง แต่ก็ยังมีส่วนที่เป็นปัญหาอยู่ และเมื่อพิจารณาลึกลงไปในรายละเอียด พบว่าการที่นิสิตมีสัมฤทธิ์ผลเป็นที่น่าสนใจในระดับหนึ่งนั้น ส่วนหนึ่งอาจจะเนื่องมาจากการสนับสนุนของมหาวิทยาลัย แต่ก็เป็นส่วนที่ไม่มากนัก นิสิตต้องขวนขวายช่วยตนเอง หรือจากสมาคมกีฬาที่สังกัด อย่างไรก็ตาม ในเมื่อมหาวิทยาลัยมีนโยบายรับสมัครผู้มีความสามารถดีเด่นทางการกีฬาเข้าศึกษา อีกทั้งคณะที่เปิดรับก็มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ตามลำดับ ประกอบกับมหาวิทยาลัยเองก็มีศึกษากานเนื่องพอ ผู้วิจัยจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าสัมฤทธิ์ผลที่เกิดขึ้นกับนิสิตโครงการฯ คงไม่หยุดอยู่เพียงแค่นี้ ซึ่งการที่จะให้สัมฤทธิ์ผลเกิดขึ้นกับนิสิตในทุกๆ ด้านอย่างแท้จริง ผู้วิจัยใครขอเสนอแนะดังต่อไปนี้

การรับเข้า

จากการศึกษา พบว่า วิธีดำเนินการคัดเลือกผู้มีความสามารถดีเด่นทางการกีฬาเข้าศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีความเหมาะสมในระดับหนึ่ง เนื่องจากมีการทดสอบทางวิชาการ เพื่อให้ผู้ที่เข้ามา มีความสามารถที่จะศึกษาต่อในคณะนั้นๆ ได้ และทดสอบทักษะความสามารถทางด้านกีฬาโดยการตัดสินพิจารณาจากความสามารถทางด้านกีฬาเป็นหลัก อีกทั้งรูปแบบการทำงานในลักษณะของคณะกรรมการและอนุกรรมการ โดยใช้วิธีการประชุมร่วมกัน เป็นสิ่งที่มีความเหมาะสมยิ่ง จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า เมื่อเข้ามาเป็นนิสิตโครงการฯ นี้แล้ว สัมฤทธิ์ผลที่เกิดขึ้นกับนิสิตทั้งในด้านทักษะความสามารถทางด้านกีฬาและด้านการเรียน มีทั้งในส่วนที่เพิ่มขึ้น คงที่ หรือลดลง ดังนั้น จึงเห็นควรที่จะปรับปรุงวิธีการรับเข้า ดังนี้

1. ด้านทักษะและความสามารถทางด้านกีฬา เนื่องจากที่ผ่านมามหาวิทยาลัยได้นักกีฬาบางส่วนที่มีคุณสมบัติด้านการศึกษาที่ไม่เหมาะสมเท่าที่ควร เป็นผลให้เมื่อเข้ามาแล้ว

ทักษะความสามารถทางด้านการกีฬาลดน้อยลง จึงน่าที่จะมีการปรับปรุงวิธีการคัดเลือกให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ดังต่อไปนี้

1.1 ด้านคณะกรรมการและอนุกรรมการ

1.1.1 ที่ผ่านมา ในหมู่คณะกรรมการและอนุกรรมการ ยังมีบางส่วนที่ยังไม่เข้าใจว่า การพิจารณาคัดเลือกในด้านความสามารถทางด้านกีฬา นั้น มีความแตกต่างจากการทดสอบทางด้านวิชาการ กล่าวคือ ทางด้านวิชาการ สามารถพิจารณาได้จากคำตอบในแบบทดสอบโดยไม่ต้องให้ความสนใจในภูมิหลัง และชื่อของผู้ตอบ แต่การพิจารณาทางด้านกีฬา จำเป็นต้องพิจารณาขึ้นไปถึงประวัติการแข่งขัน หรือตัวบุคคลที่จะสร้างชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในวงการกีฬาประเภทนั้น ๆ ซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญที่จกต้องพิจารณา ในเมื่อความคิดเห็นของคณะกรรมการและอนุกรรมการยังคงแตกต่างกันในเรื่องการพิจารณาคัดเลือกดังกล่าว อาจเกิดปัญหาความขัดแย้งตามมา จึงน่าที่จะมีการสร้างความเข้าใจร่วมกันก่อนการพิจารณาคัดเลือกว่า เกณฑ์ของการคัดเลือกจะพิจารณาความสามารถทางด้านกีฬาก่อน แล้วจึงมาพิจารณาผลการทดสอบด้านวิชาการว่า อยู่ในเกณฑ์ที่จะศึกษาในคณะนั้นๆ ได้หรือไม่ อีกทั้งชี้แจงให้เห็นถึงความแตกต่างของการพิจารณาในด้านวิชาการและด้านกีฬา รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องพิจารณาในรูปแบบนั้น ในขณะเดียวกัน ก็ยอมรับฟังทัศนะของอีกฝ่ายหนึ่ง ทั้งนี้ทั้ง 2 ฝ่ายควรพยายามสร้างจุดร่วมเพื่อการพิจารณาคัดเลือกจะไปในแนวทางเดียวกัน

1.1.2 ในการดำเนินการคัดเลือกฯ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน อาจารย์ที่ปรึกษากีฬาและผู้ฝึกสอนในกีฬาแต่ละประเภทยังไม่มีส่วนร่วมในการคัดเลือกเท่าที่ควร เพื่อให้การคัดเลือกเป็นไปโดยสมบูรณ์ รอบคอบ และได้ให้นักกีฬาที่มีคุณสมบัติเหมาะสมอย่างแท้จริง คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกควรเป็นโอกาสให้อาจารย์ที่ปรึกษากีฬาและผู้ฝึกสอนในกีฬาแต่ละประเภทได้เห็นตัวผู้สมัครซึ่งเป็นนักกีฬาตั้งแต่แรกเริ่ม เพื่อที่จะได้หาข้อมูลทางสืบประวัติ และประสบการณ์การเล่นกีฬาของผู้สมัครว่ามีมากน้อยแค่ไหน อย่างไร อีกทั้งควรให้อาจารย์ที่ปรึกษากีฬาชมรมนั้นๆ มีส่วนในการติดตามผลการคัดเลือกว่าพิจารณากันอย่างไร จะเลือกนักกีฬาคนใด และกีฬาประเภทใดน่าจะจำเป็นที่สุด

1.2 คุณสมบัติของนักกีฬา

1.2.1 เนื่องจากในกีฬาระเภททีม มีความแตกต่างระหว่างศักยภาพทางด้านกีฬาของนักกีฬาซึ่งเป็นตัวจริงและตัวสำรอง จึงควรที่จะมีการทดสอบศักยภาพรายบุคคลควบคู่กับการเล่นเป็นทีมด้วย

1.2.2 ควรปรับปรุงเกี่ยวกับด้านคุณสมบัติของนักกีฬาโดยทั่วไป คือ ควรกำหนดระยะเวลาของการเล่นอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เห็นการพัฒนาศักยภาพด้านกีฬาของนักกีฬาว่าเป็นไปอย่างต่อเนื่อง

1.3 ช่วงเวลาการรับ

ควรเปลี่ยนแปลงช่วงการรับนักกีฬาในแต่ละปี เพราะในปัจจุบันที่ค่าเนิ่นการอยู่ ช่วงการรับเร็วเกินไป คือจะเริ่มมีการรับสมัครในช่วงเดือนกันยายน ซึ่งเป็นช่วงที่นักเรียนชั้น ม.6 ยังมิได้เรียนในภาคการศึกษาที่ 2 ประกอบด้วยความสามารถทางด้านกีฬาในขณะสอบของนักกีฬายังไม่เต็มที่ในช่วงปีนั้นๆ ทั้งนี้เนื่องจากช่วงของการสมัครสอบ ในหลายสมาคมกีฬายังมิได้มีการคัดเลือก หรือทดสอบศักยภาพทางด้านกีฬาของนักกีฬาในปีนั้น ซึ่งหากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจัดสอบในช่วงหลังจากนั้นเล็กน้อย นักกีฬาอาจมีโอกาสดำเนินการคัดเลือกเป็นเยาวชนทีมชาติ ซึ่งจะได้นักกีฬาซึ่งมีคุณสมบัติความสามารถด้านกีฬาที่เป็นปัจจุบันที่สุด ซึ่งผ่านการคัดเลือกกลั่นกรองจากสมาคมกีฬามาแล้วในชั้นหนึ่ง

2. ด้านการศึกษา จากผลการวิจัยพบว่า นิสิตโครงการฯ ส่วนมาก (ร้อยละ 43.83) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับ 2.00-2.49 ซึ่งเป็นระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ อีกทั้งยังมีจำนวนผู้ที่อยู่ในสถานศึกษาทั้งหมดถึงร้อยละ 13.58 และยังพบว่า นิสิตมีปัญหาทางการเรียน บางส่วนเนื่องจากการไม่รู้จักแบ่งเวลาให้ถูกต้องหรือการเลือกเรียนในคณะวิชาที่หลักสูตรไม่เอื้ออำนวยต่อนักกีฬาเท่าที่ควร เป็นผลให้ผลการเรียนไม่ดี และมีบางส่วนต้องหนีสถานไปเกิดการสูญเปล่าทางการศึกษา ละทิ้งในการรับนักเรียนที่มีความสามารถดีเด่นทางการกีฬาเข้าศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาดังกล่าวข้างต้น ก่อนการรับสมัครมหาวิทยาลัยหรือโครงการฯ ควรจัดส่งผู้แนะแนวเข้าไปยังชมรม สมาคมกีฬาประเภทต่างๆ เพื่อชี้แจงแก่ผู้ประสงค์จะสมัครเข้าศึกษาตามโครงการนี้ให้พิจารณาถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชั้น

มีขอมติศึกษาตอนปลายกับคณะที่จะเข้าศึกษา เนื่องจากบางคณะ อาทิ คณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะวิทยาศาสตร์ มีการกำหนดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนขั้นต่ำจำกัด ต้องไม่ต่ำกว่า 2.50 ในบางรายวิชา ทั้งนี้เพื่อให้การเลือกคณะเป็นไปอย่างเหมาะสมตามความสามารถของผู้สมัคร โดยจกต้องอธิบายให้นักกีฬาได้รับทราบถึงเงื่อนไขและภารกิจหลักของผู้ที่จะเข้าศึกษาโดยโครงการนี้ว่า การที่มกีฬาทองถิ่นด้านกีฬา ซึ่งจกต้องมีการฝึกซ้อมหนัก มีการลาหยุดเพื่อไปแข่งขันทั้งในและต่างประเทศ หากเลือกคณะที่ไม่เหมาะสมกับความสามารถ ก็ไม่สามารถฝึกนักกีฬาได้ หรือในทางตรงกันข้าม ภารกิจทางด้านกีฬา ก็อาจส่งผลกระทบต่อการศึกษาในคณะนั้นๆ ซึ่งการแนะแนวชี้แจงแก่ผู้สมัครในลักษณะดังกล่าว จะช่วยให้นักกีฬาเลือกคณะได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น

การนิเทศานิสิต

ในสภานปัจจุบัน เมื่อรับนิสิตเข้ามาศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โครงการฯ ได้จัดปฐมนิเทศชี้แจงให้นิสิตโครงการฯ ที่เข้ามาใหม่ มีความรู้ในเรื่องของการปรับตัว โดยมีการเชิญผู้ปกครองที่ร่วมในการปฐมนิเทศด้วย เนื่อสร้างความเข้าใจ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองและมหาวิทยาลัยในอันที่จะช่วยกันดูแลส่งเสริมพัฒนาความสามารถของนิสิตให้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของโครงการฯ หลังจากนั้นนิสิตโครงการฯ จะมีอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะวิชาให้ดูแลนิสิตในด้านกาเรียน อีกทั้งมีอาจารย์ที่ปรึกษากีฬาซึ่งคอยดูแลการฝึกซ้อม การนิเทศานด้านกาฝึกกีฬานิสิตในกีฬาส่งักัด นอกจากนี้ ได้จัดใหม่โครงการสอนเสริมเพื่อช่วยเหลือนิสิตในด้านกาเรียน เมื่อเกิดกรณีของการเรียนไม่ทัน การขาดเรียน ฯลฯ ตลอดจนมีการจัดระบบการดูแลส่งเสริมและติดตามผลนิสิตโครงการฯ โดยดำเนินการในรูปแบบคณะอนุกรรมการเพื่อทำหน้าที่กำหนดแนวทางการดูแลส่งเสริมและประสานงานเพื่อติดตามผลความก้าวหน้าทางด้านการศึกษา และความก้าวหน้าในการพัฒนาความสามารถทางด้านกีฬา อย่างไรก็ตาม แม้ว่ามหาวิทยาลัยได้ดำเนินการในการนิเทศานนิสิตโครงการฯ แต่เมื่อนิจารย์มาถึงรายละเอียดความสำเร็จของการดำเนินการในแต่ละรูปแบบที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น ก็พบว่ายังมีปัญหาอีกมิใช่น้อย ผู้วิจัยจึงใคร่ขอเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ในด้านการประสานงาน จากการศึกษานพบว่า เท่าที่ผ่านมาการดำเนินงานของโครงการฯ ประสบปัญหาด้านการประสานงานมากพอสมควร โดยเริ่มตั้งแต่ผู้บริหารมหาวิทยาลัยยังมิได้แสดงถึงความสนใจที่เป็นรูปธรรมที่ชัดเจน ในระดับคณะ ภาควิชา เกิด

ความคิดที่ขัดแย้งกันระหว่างกลุ่มอาจารย์ที่สนับสนุนให้คณะของคณบดีนักกีฬาเข้าศึกษา ในขณะที่อีกกลุ่มหนึ่งไม่เห็นด้วย ซึ่งน่าจะมีการสร้างความเข้าใจร่วมกันให้ชัดเจนในเรื่องของการรับนักกีฬา เพื่อให้มีแนวความคิดไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งจะส่งผลให้การดำเนินการส่งเสริมด้านการเรียนของนิสิตโครงการฯ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งระบบอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการที่เป็นอยู่มิได้เป็นระบบเดียวกัน กล่าวคือ ใน 10 คณะนั้น 5 คณะ ไม่มีการแบ่งแยกกันดูแลอาจารย์ที่ปรึกษาที่ดูแลนิสิตโครงการฯ ก็ยังมีนิสิตทั่วไปอยู่ในความดูแลด้วย ในขณะที่อีก 5 คณะ จะมีการแบ่งแยกอย่างชัดเจนว่า อาจารย์ที่ปรึกษาคนใดดูแลนิสิตโครงการฯ และคนใดดูแลนิสิตทั่วไป และจากการศึกษาของผู้วิจัย พบว่า ในความเป็นจริงแล้ว อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการก็ให้ความสนใจนิสิตโครงการฯในระดับหนึ่ง โดยจากการสัมภาษณ์อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ จำนวน 10 ท่าน ถึงชนิดกีฬาที่นิสิตโครงการฯที่อยู่ในความดูแลสังกัด อาจารย์ทั้ง 10 ท่านทราบถึงชนิดกีฬาที่นิสิตสังกัด อีกทั้งบอกในรายละเอียดถึงจำนวนนิสิตในความดูแลที่สังกัดในกีฬาแต่ละประเภทได้อีกด้วย ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสนใจของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการที่มีต่อนิสิตโครงการฯ และยังพบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการบางคนที่ให้ความดูแลเอาใจใส่นิสิตโครงการฯในความดูแลอย่างใกล้ชิด อย่างไรก็ตาม ที่เป็นปัญหาอาจจะเป็นเพราะในคณะที่ใช้ระบบการดูแลรวม อาจารย์ที่ปรึกษาต้องดูแลทั้งนิสิตทั่วไปและนิสิตโครงการฯ บางครั้งอาจเกิดการหลงลืม เนื่องจากนิสิตโครงการฯต้องดูแลโดยใช้ความรอบคอบพอสมควรเพราะมีระเบียบที่กำหนดอยู่ เมื่ออาจารย์ที่ปรึกษาเกิดการหลงลืม ก็อาจจะเซ็นกำกับการลงทะเบียนให้นิสิตโครงการฯ โดยลืมที่จะตรวจสอบความถูกต้องให้ เป็นไปตามระเบียบที่โครงการฯกำหนดไว้ และบางครั้งอีกเช่นกันที่ความคิดเอนเอียงมาจากตัวนิสิตโครงการฯเอง กล่าวคือ เมื่ออาจารย์ที่ปรึกษาเซ็นกำกับไว้แล้ว นิสิตไปเติมรายวิชาเพิ่มหลังจากนั้น และบางครั้งก็เพิ่มรายวิชาที่ยังไม่มีสิทธิ์ที่จะเรียน ในกรณีที่ยังไม่มีลายเซ็นอาจารย์ที่ปรึกษากำกับก็จะนำไปให้อาจารย์ท่านอื่นเซ็นกำกับการลงทะเบียนเพิ่ม ในขณะที่อาจารย์ที่ปรึกษาของนิสิตไม่อยู่ อาจารย์ท่านอื่นก็เซ็นกำกับให้โดยเข้าใจว่าเป็นนิสิตทั่วไปและเนืองลงทะเบียนเพียง 16 หน่วยกิต จึงลงทะเบียนเพิ่มได้อีก อาจกล่าวได้ว่า ปัญหาที่มากจากการลงทะเบียนนี้ ส่วนหนึ่งอาจเอนเอียงมาจากการหลงลืมของอาจารย์ที่ปรึกษาในกรณีรับโอน เนื่องจากนิสิตในความดูแลมากทั้งนิสิตทั่วไปและนิสิตโครงการฯ และอีกส่วนหนึ่งมาจากตัวนิสิตโครงการฯเองไม่มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองเท่าที่ควร และอาจารย์ที่ปรึกษาของนิสิตมารับทราบภายหลัง (สนทนา ปิยะเกตุสิน, ประเสริฐ ศीलนิทัศน์, สัมภาษณ์, 24 ธันวาคม 2535 และ 7

มกราคม 2536) อีกทั้งเป็นไปได้เช่นกันในกลุ่มอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการของนิสิตโครงการฯ เองก็มีความแตกต่างกันในด้านการให้ความสนใจจุดแลนนิสิต บางท่านก็ให้ความสนใจจุดแลอย่างใกล้ชิด ในขณะที่บางท่านอาจค่อนข้างปล่อยปละละเลย (สมบัติ ออ๋เมือง, สัมภาษณ์, 8 ธันวาคม 2535)

เนื่องเป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังนี้

1.1 ควรมีการปรับปรุงระบบการประสานงานภายในคณะ ภาควิชา ให้เป็นระบบเดียวกันในทุกคณะที่เปิดรับนิสิตโครงการฯ คือ ในระบบอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ ควรมีการแบ่งแยกชัดเจนว่า ผู้ใดดูแลนิสิตทั่วไป และผู้ใดดูแลนิสิตโครงการฯ เพื่อมิให้เกิดการสับสน อีกทั้งควรมีอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการคนหนึ่งเป็นแกนกลางในการประสานงานกับคณะ ภาควิชา และตัวนิสิตโครงการฯ โดยควรมีการกำหนดอย่างชัดเจน และให้เป็นที่รับทราบโดยทั่วกันว่า อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการซึ่งเป็นแกนกลางที่รับผิดชอบในแต่ละคณะที่ควบคุมมอบหมายคือผู้ใด และเนื่องเป็นการป้องกันกันมิให้นิสิตใช้วิธีการที่ไม่ถูกต้องในการลงทะเบียน แต่สามารถลงทะเบียนเพื่อขอจัดปัญหาดังกล่าว โครงการพัฒนาที่ฟ้าชาติควรประสานงานกับสำนักทะเบียนประมวลผลจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ให้หาวิธีการที่ไม่ให้นิสิตที่มีรหัสประจำตัวซึ่งเป็นนิสิตโครงการฯ ลงทะเบียนเกินกว่าเกณฑ์ที่โครงการฯ กำหนด ทั้งนี้หากในการสมัครของนิสิตโครงการฯ ที่ได้รับอนุมัติการลงทะเบียนเกินกว่า 16 หน่วยกิต โครงการฯ ก็ควรมีบันทึกถึงสำนักทะเบียนประมวลผลขอให้นิสิตโครงการฯ ตามรหัสประจำตัวนั้น ๆ สามารถลงทะเบียนด้วยจำนวนหน่วยกิตตามที่ได้รับอนุมัติจากโครงการฯ เป็นพิเศษในภาคการศึกษานั้นๆ ให้สามารถลงทะเบียนได้ ซึ่งการปรับปรุงระบบอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการของนิสิตโครงการฯ และการประสานงานกับสำนักทะเบียนและประมวลผล อาจจะช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวคลี่คลายลงไปได้ในระดับหนึ่ง

เป็นที่น่ายินดีเป็นอย่างยิ่งที่ตั้งแต่ปีการศึกษา 2535 มีการประสานงานกันมากขึ้น ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษาก่อนและอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการเกี่ยวกับการดูแลนิสิตโครงการฯ ซึ่งส่งผลต่อการลงทะเบียนของนิสิต กล่าวคือ ก่อนการลงทะเบียน นิสิตโครงการฯ จะต้องขอความคิดเห็นจากอาจารย์ที่ปรึกษาก่อน และอาจารย์ที่ปรึกษาก่อนก็จะพิจารณาถึงความรับผิดชอบด้านการฝึกซ้อมของนิสิต การแบ่งเวลา รวมทั้งโปรแกรมการแข่งขันกีฬาที่มีในภาคการศึกษานั้น ๆ หากพิจารณาแล้วเห็นว่าอยู่ในเกณฑ์ อีกทั้งนิสิตเองก็สามารถเรียนได้ อาจารย์ที่ปรึกษาก่อนก็จะเสนอความเห็นไปยังอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ และอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการก็จะพิจารณา ซึ่งวิธี

ดังกล่าวนี้ถือเป็นการใช้วิจักษณ์ร่วมกันระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษาทั้ง 2 ฝ่ายของนิสิต ซึ่งจะ
ทำให้การนิจารณากระทำอย่างสุ่มรอบคอบยิ่งขึ้น

1.2 ควรมีการสนทนา แลกเปลี่ยนความคิดเห็น พยายามสร้างความ
เข้าใจร่วมกันในระหว่างคณะ อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ และอาจารย์ผู้สอน ให้ยอมรับในสิ่ง
ซึ่งเป็นนโยบายของมหาวิทยาลัยที่ให้โครงการนิเทศก์นำชาติขึ้น เพราะคนในสังคมอุดมศึกษา
ควรจะพยายามแสวงหาทางที่จะเข้าใจคนในสังคมเดียวกัน เนื้อความร่วมมือในการดำเนิน
ภารกิจของสถาบันให้เป็นไปอย่างคล่องตัว และมีประสิทธิภาพมากขึ้น อีกทั้งอาจารย์มหาวิทยาลัย
ซึ่งเป็นชนชั้นมีน้อมของประเทศ โดยทั่วไปแล้วก็มีจิตสำนึกของความเป็นประชาธิปไตย และมี
ส่วนร่วมในการคัดเลือกผู้บริหารมหาวิทยาลัย ฉะนั้นจึงควรยอมรับนโยบายที่มาจากผู้บริหาร
ในเมื่อผู้บริหารเห็นควรให้โครงการนิเทศก์นำชาติขึ้น คณะ ภาควิชา อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ
และอาจารย์ผู้สอนก็ควรที่จะให้ความสำคัญกับโครงการฯ อีกทั้งโดยทั่วไปอาจารย์มหาวิทยาลัย
ถือเป็นผู้ที่ได้รับเกียรติอย่างสูงเป็นที่ยอมรับของสังคม เป็นผู้มีความรู้ความสามารถระดับสูงใน
แขนงวิชาต่างๆ หากอาจารย์จะตระหนักถึงคุณค่าที่ได้รับจากสังคม โดยใช้ความรู้ความสามารถ
ที่ตนมีอยู่ ส่งเสริมให้เยาวชนของชาติซึ่งเป็นความหวังด้านการกีฬาของประเทศ สามารถศึกษา
ได้สำเร็จตามหลักสูตร และออกไปเป็นบัณฑิตที่มีคุณค่า สามารถรับใช้ประเทศชาติได้ จักนำความ
ภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่งทั้งต่อตัวอาจารย์ สถาบัน และต่อประเทศชาติอันเป็นที่รักยิ่งในที่สุด ซึ่ง
หากทุกฝ่ายมีความเข้าใจและปรารถนาดีต่อกัน ทัศนคติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการและอาจารย์
ผู้สอนที่มีต่อนิสิตโครงการฯก็จักดีขึ้น และทัศนคติที่ดีจักนำไปสู่ความเข้าใจถึงภารกิจที่นิสิตแบกรับ
อยู่ แต่ในขณะเดียวกัน นิสิตโครงการฯก็ควรที่จะปรับปรุงตนเองให้มีความรับผิดชอบ มีวินัยในตน
เองมากขึ้น ซึ่งหากทุกฝ่ายพยายามเข้าหากันแล้ว ทุกๆอย่างจะคลี่คลายไปในทางที่ดีขึ้น ส่วน
การประสานงานกับหน่วยงานภายนอก อาทิ ชมรม สมาคมต่างๆ รวมทั้ง ก.ก.ม.ท.ควรเป็นไป
อย่างมีรูปธรรมและเป็นแบบแผนเดียวกัน

2. ด้านสวัสดิการ เท่าที่ผ่านมา เมื่อรับผู้มีความสามารถดีเด่นทางการกีฬา
เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยแล้ว มหาวิทยาลัยยังมิได้ให้การสนับสนุนในการนิเทศก์นำนิสิตโครงการฯ
อย่างเป็นทางการจริงๆ เป็นแต่เพียงนามธรรมที่ปรากฏเป็นลายลักษณ์อักษรเท่านั้น มหาวิทยาลัย
เนื่องแต่ให้โอกาสการเรียนแก่นิสิต แต่มิได้ส่งเสริมให้นิสิตได้มีโอกาสพัฒนาความสามารถทาง

ก้นืออย่างเต็มที่ กล่าวคือ มิได้มีการเตรียมพร้อมด้านสถานที่ อุปกรณ์การฝึกซ้อม ผู้ฝึกสอน ตลอดจนผู้รับผิดชอบ ส่งเสริมให้นักกีฬาสามารถพัฒนาความสามารถของตนเอง มหาวิทยาลัยปล่อยให้นักกีฬาสมัครเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในเรื่องนี้ ซึ่งเป็นเหตุผลหนึ่งที่ส่งผลให้นักกีฬาค่อยมีความรู้สึกผูกพันกับมหาวิทยาลัยเท่าที่ควร ฉะนั้นหากมหาวิทยาลัยประสงค์จะเป็นแหล่งที่จะผลิตให้นักกีฬาที่รับเข้ามาแล้วมีศักยภาพทางด้านกีฬาสูงขึ้น มหาวิทยาลัยควรดำเนินการดังต่อไปนี้

2.1 หาผู้รับผิดชอบทางด้านกีฬาโดยตรงซึ่งเป็นผู้มืออาชีพ

2.2 สร้างสนามกีฬาที่ได้มาตรฐาน พร้อมด้วยอุปกรณ์การซ้อมที่ทันสมัย

จ้างผู้ฝึกสอนที่มีความรู้ความสามารถระดับสูงที่เข้าใจตัวนักกีฬา

หากมหาวิทยาลัยสามารถจ้างผู้รับผิดชอบที่เป็นมืออาชีพ ประกอบกับผู้ฝึกสอนที่เข้าใจนักกีฬา รวมทั้งมีสนาม อุปกรณ์การซ้อมที่ทันสมัย จะมีส่วนเสริมสร้างให้นักกีฬาได้ผูกพันกับการกีฬา และผูกพันกับมหาวิทยาลัย ซึ่งหากนักกีฬามีความผูกพันแล้ว ความผูกพันจะเป็นส่วนหนึ่งที่เป็นแรงเสริมให้นักกีฬามีการนัดขนาดตนเองได้

2.3 ควรมีสถานที่ตั้งชมรม เพราะจะเป็นสถานที่ที่นักกีฬาสามารถรวมตัวกันได้ เมื่อมีนัดมีปัญหา เจ้าหน้าที่ชมรมหรืออาจารย์ก็จะได้รับรู้และนัดวันมาพบเพื่อให้คำปรึกษา

2.4 นอกจากในด้านสถานที่ฝึกซ้อม อุปกรณ์ ผู้ฝึกสอน ตลอดจนที่ตั้งชมรมกีฬาแล้ว สิ่งที่จะอำนวยความสะดวกให้กับนักกีฬาทั้งทางด้านการฝึกซ้อมและการเรียนก็คือ เอนักซึ่งจากสถานการณ์ที่เป็นอยู่ นักกีฬาโครงการส่วนมากมิได้รับการจัดให้อยู่รวมกันในหอพัก เนื่องจากมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นเมืองที่มีสถานการณ์จราจรคับคั่งมาก การที่นักกีฬามีภารกิจทั้งทางด้านการเรียนและการฝึกซ้อมกีฬา การใช้เวลาในการฝึกซ้อม และเดินทางจากสถานที่ฝึกซ้อมมายังมหาวิทยาลัย อีกทั้งต้องใช้เวลากับการเรียน ทำให้เกิดอาการเหน็ดเหนื่อยอ่อนเพลีย ซึ่งส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลที่เกิดขึ้นในตัวนักกีฬาทั้งทางด้านกีฬาและด้านการเรียน ประกอบกับผลการวิจัย พบว่า นักกีฬามีปัญหาด้านการแบ่งเวลาระหว่างการเรียนและการฝึกซ้อมกีฬา และโครงการสอนเสริมก็ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ซึ่งส่วนหนึ่งมาจากนักกีฬาไม่มีเวลา ฉะนั้นผู้วิจัยจึงใคร่ขอเสนอแนะให้มหาวิทยาลัยจัดที่พักให้นักกีฬาได้อยู่ร่วมกันในรูปแบบหอพักนักกีฬาโดยเฉพาะ ซึ่งการที่ไม่จัดรวมให้นักกีฬาร่วมกับนักกีฬาทั่วไป เนื่องจากนักกีฬาก็ต้องมีภารกิจด้านฝึกซ้อมกีฬาซึ่งเหน็ดเหนื่อยมากอยู่แล้ว อีกทั้งต้องเรียนหนังสือ หากต้องอยู่หอพักร่วมกับนักกีฬาทั่วไป จะถูกควบคุมโดยระบบอาวุโสให้ร่วมกิจกรรม อาทิ การถูกปลูกให้ต้นอื่น ตั 4 หรือ ตั 3 ซึ่งสถาน

ร่างกายของนักศึกษาไม่เอื้ออำนวยต่อกิจกรรมเหล่านั้น และเน้นมหาวิทยาลัยควรจัดให้นิสิตโครงการฯ ได้อยู่ร่วมกันในหอพักนักศึกษา จัดระบบความเป็นอยู่ที่ฝึกให้นักศึกษามีระเบียบวินัย มีการแบ่งเวลา ระหว่างการเรียน การฝึกซ้อมกีฬาและการพักผ่อน รวมทั้งสวัสดิการต่างๆ อาทิ การสอนเสริม การมีผู้ฝึกสอนกีฬา ทักษะการศึกษา รวมถึงการให้รางวัลตอบแทนเมื่อชนะการแข่งขัน ฯลฯ ซึ่งการสนับสนุนบางส่วนอาจมาจากรายได้ของมหาวิทยาลัย จากการสนับสนุนของสมาคมนิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตลอดจนจากงบประมาณแผ่นดิน ลักษณะดังกล่าวจะทำให้มหาวิทยาลัยสามารถควบคุมนักศึกษาได้

นอกจากในด้านอุปกรณ์ สถานที่ฝึกซ้อม ผู้ฝึกสอน รวมถึงหอพักนักศึกษาแล้ว จากการศึกษาอีกพบว่า นิสิตโครงการฯ มีปัญหาในเรื่องของการปรับตัว รวมถึงปัญหาด้านการเรียนและความสัมพันธ์กับอาจารย์ผู้สอน ซึ่งประเด็นดังกล่าวมานี้ มหาวิทยาลัยควรหาแนวทางแก้ไข โดยประสานงานกับภาควิชาจิตวิทยาจัดวิทยากรให้แก่นักแนะแนวคอยดูแลให้คำปรึกษาแก่นิสิต เพื่อนิสิตจะได้รับบริการที่แนะอย่างถูกต้อง และในขณะเดียวกันก็จะเกิดความอบอุ่นใจที่มีผู้รับฟังปัญหา

3. ในเรื่องของโครงการสอนเสริม จากสถานการณ์ที่เป็นอยู่ ยังมิได้มีการจัดสอนเสริมอย่างจริงจัง โดยเห็นได้จากในบางคณะ มิได้มีการสอนเสริม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเอาใจใส่ของคณะ อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการของนิสิต และตัวนิสิตเอง อีกทั้งในการจัดสอนเสริมโดยภาพรวมแล้ว ก็ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากยังมีปัญหาในการดำเนินการอย่างไรก็ตาม การจัดสอนเสริมหากดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพแล้ว จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่นิสิตโครงการฯ เพราะอย่างน้อยจะเป็นการช่วยให้นิสิตสามารถเรียนและสอบผ่านตามหลักสูตรได้ ฉะนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรมีการดำเนินการในเรื่องของการสอนเสริมอย่างจริงจัง โดยมหาวิทยาลัย โครงการนันทนาภิเษกชาติ คณะวิชา อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ ตลอดจนตัวนิสิตโครงการฯเอง ต้องให้ความสนใจร่วมมือกันอย่างเต็มที่ มีการประชาสัมพันธ์ในนโยบายที่ชัดเจนว่ารูปแบบของการสอนเสริมมีลักษณะใดบ้าง ปรับปรุงด้านอัตราค่าสอน ซึ่งในปัจจุบันอัตราค่าสอนข้างต่ำ อีกทั้งการเบิกจ่ายก็ล่าช้า ฯลฯ และหากจัดให้นิสิตได้อยู่ร่วมกันในหอพักนักศึกษา จะอำนวยความสะดวกให้การจัดสอนเสริมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

4. ด้านบุคลากร มหาวิทยาลัยมีบทบาทที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาบุคลากรของนิสิตนักศึกษา เนื่องจากชีวิตในมหาวิทยาลัยจะค่อยๆหล่อหลอมบุคลากรของนิสิตนักศึกษาที่รวมกันอยู่ในนั้น และจากการศึกษาของหิววิชัยพบว่า แม้ว่าโดยภาพรวมแล้ว นิสิตโครงการฯ จะมีบุคลากรอยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ได้ แต่ก็ยังมีบุคลากรในบางด้านที่สมควรได้รับการพัฒนา ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว เป็นความประสงค์ของมหาวิทยาลัยที่ปรารถนาจะให้ นิสิตเป็นบัณฑิตที่มีลักษณะอันหนึ่งประสงค์ อีกทั้งการสร้างเสริมให้นิสิตมีบุคลิกภาพที่ดีก็ยังเป็นวัตถุประสงค์ของโครงการฯ อีกด้วย ฉะนั้น จะเป็นการดีอย่างยิ่งหากมหาวิทยาลัยจะมีหน่วยพัฒนาบุคลากรที่ฝึกอบรมให้นิสิตมีบุคลิกภาพที่ดี เพื่อเสริมสร้างให้นิสิตมีลักษณะของนักกีฬาอันหนึ่งประสงค์ รวมถึงการจัดให้ความรู้แก่นิสิตโครงการฯ ด้านโภชนาการในช่วงปรกติ และช่วงใกล้การแข่งขันกีฬา รวมทั้งควรมีการเสริมสร้างสระเลานะส่วนที่สำคัญต่อกีฬาประเภทนั้น ๆ ด้วย

5. การสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย จากสถานการณ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน การที่จะพัฒนา นิสิตโครงการฯ ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของโครงการฯ ที่วางไว้นั้น จำต้องมีจำนวนบุคลากรที่เพียงพอในการเก็บข้อมูลที่สำคัญ ประสานงาน ตลอดจนติดตามผล อีกทั้ง จำต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการบริหารโครงการฯ แต่ที่ผ่านมามหาวิทยาลัยมิได้ให้ความสนับสนุนเท่าที่ควร ไม่ว่าจะเป็นบุคลากร หรือกรรมการต่างๆ โครงการฯ ต้องขอความร่วมมือส่วนอื่นทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นการขีมนบุคลากรจากอาจารย์ และจากหน่วยงานอื่น อาทิ กองกิจการนิสิต หรือสำนักกีฬา ฉะนั้นการที่จะดูแลติดตามและพัฒนานิสิตในด้านการเรียนและการกีฬาให้ได้ทั่วถึง ในทางปฏิบัติเป็นสิ่งที่กระทำได้อากมาก มหาวิทยาลัยจึงควรที่จะให้ความสนับสนุนด้านบุคลากร โดยจัดบุคลากรที่เป็นของโครงการฯ โดยเฉพาะ อีกทั้งจัดสรรงบประมาณให้มากกว่าที่เป็นอยู่ เนื่องการดำเนินงานของโครงการฯ จึงได้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะส่งผลถึงสัมฤทธิ์ผลที่เกิดขึ้นกับตัวนิสิตในที่สุด